

Novobydžovský ZPRAVODAJ

Ročník XX.
22. prosince 1993

Číslo
6

Z obsahu čísla: Vánoční rozjímání * Bilance stavební činnosti * Jednání zastupitelstva * Policie hlásí * POLEMICKÉ ČLÁNKY O PRIVATIZACI ZDRAVOTNICTVÍ * Příspěvky pro starší občany * Významné mezníky našeho života * 20 let Skleněanky * Nový Bydžov a lední hokej * Koncerty Jiřího Zahradníčka a chlapeckého sboru Boni pueri * Sletové závody žactva v Chrudimi * Další klenot mezi obrazy * Básně M. A. Novákové - Nevyjelové * SOS Sarajevo * Místní výročí v roce 1994 * Oznámení městské knihovny * Zajímavosti * Inzerce * Z naší matriky

Vánoční rozjímání

Letošní zima přišla brzy a se vším všudy, co k ní patří. Hromady sněhu, citelný mráz, jiskřivé rampouchy, záladné náledí, klouzačky a sáňkování, to je ta zima, kterou vítají a milují všechny děti, zima z kouzelných Ladových obrázků, a já vzpomínám s trochou smutku na dobu, kdy jsem všechnu tu krásu viděl jen očima dítěte.

Dnes bohužel už neumím tohle roční období vidět jinak než jako dobu plnou problémů a průšvihů. Hustě padající sněh, který vítá moje vnučka Šárka jásosem, znamená pro mě zapadané a zaváté silnice, ulice a chodníky, smekající se a padající chodce, čili rychle město zaneřádit posypem, který později při oblevě vytváří špinavou břečku, proklínanou majiteli obchodů, a poslat členy městské policie za pány domácími, aby je upozornili na jejich povinnosti.

Dále sociálně slabé občany města, kterých s postupující zimou bude přibývat, trpělivě vyslechnout a pak se snažit rozdělit je na ty skutečně potřebné a těm dle možnosti pomoci a

dále na ty, kteří jen zkoušejí, co se dá urvat, a když neuspějí, odcházejí s nadáváním a výhrůzkami.

Tohle všechno a ještě další okolnosti v souvislosti s tím ve mně vyvolávají stále silící přání a touhu po chvíli ticha a klidu, kdy je možno vypnout a vnímat jen tu vánoční pohodu.

Proto se těším na vánoce a jejich každoroční a nikdy neselhávající kouzlo. Jak moudří a prozíraví byli ti naši předkové, kteří postupně po celé generace vytvářeli jedinečnou atmosféru vánočních svátků.

Sledoval jsem v televizi pořad s naším špičkovým mistrem varhaníkem, jehož světový věhlas jej dostal až do Guinnessovy knihy rekordů. Dostával a stále dostává z celého světa mimořádně dobře honorované nabídky na vedení výuky varhaníků nebo na místo odborného poradce při výrobě a stavbě varhan. Mistr varhaník však komentoval jednu z nejlepších dlouhodobých smluv kteréš exotické země daleko na jihu slovy: „Víte, když oni tam nemají naše vánoce!“

Až náš duch zas bude tonout v bla-ha moři a vzdech srdcem potáhne hluboce, až v té zázračné chvíli pohlédneme na dítě v jesličkách, jezulátko, které přišlo na svět proto, aby vykoupilo všechny naše hříchy, vzpomeňme si, že jsou tomu už 1994 léta od doby, kdy hvězda betlémská ohlásila pokoj všem lidem dobré vůle.

Zkusme si v tomto okamžiku, kdy se otevírají lidská srdce, položit otázku, čím to je, že už téměř dva tisíce let stále nejsme schopni uvést do života slova toho, který za nás zemřel na kříži, že stále jiným činíme to, co nechceme, aby činili oni nám, proč stále vidíme jen třísku v oku druhého, a ne trám v oku svém, proč ve své víře nejsme ani horčí, ani chladní, ale stále jen tak vlažní, proč zabíjíme, krademe a požadujeme manželky bližního svého?

Rok v pořadí tisící devítistý devadesátý čtvrtý bude náročný, a to z mnoha důvodů. Stačí, dosadíme-li si

Pokračování na s. 2

k němu vedle celospolečenských problémů i svoje vlastní, osobní.

Pro naše město bude příští rok významný i tím, že současně zastupitelstvo ukončí svůj mandát a občané novobydžovští si zvolí nové. Bude to rok účtování. Podtrhneme a sečteme, co zatím dokázali od 17. listopadu 1989, od té naší sametové revoluce, tři starostové — Vl. Hrubý, J. Hezký a K. Šprinc, čtyři místostarostové — Ing. Drábek, Ing. Novotný, Zd. Mařas a J. Žibrun, dále tři tajemníci — J. Hezký, Ing. Pitrová a Ing. Pokorný, tři vedoucí odboru výstavby — Ing. Pitrová, sl. Křozová a Ing. Rejthárek

ml. a dále omlazené a doplněné kolektivy zastupitelstva města, rady a pracovníků městského úřadu.

Splní se konečně prorocká slova váženého místního podnikatele, že zatím město Nový Bydžov nemělo ve své historii štěstí na dobré starosty včetně toho posledního? A že je nejvyšší čas, aby to konečně vzal do ruky někdo, kdo to umí! Za svoji osobu s tímto výrokem bezvýhradně souhlasím, pouze upozorňuji, že je nutno skončit s obdobím improvizace ve státní správě i samosprávě města. Ti noví a možná i někteří staronoví členové městského zastupitelstva musí ze všeho nejdříve pochopit, že spolu s funkcí berou na svá bedra přede-

vším odpovědnost za osud města a jeho další rozvoj.

My všichni si jistě přejeme, aby další čtyři roky vedli město Nový Bydžov ti nejlepší z nás, aby rozhodovali moudře, bez postranních a ziskových úmyslů, vždy jen ku prospěchu města.

Já osobně stále věřím na zdravý lidský rozum, na schopné lidi, kteří jsou mezi námi a budou ochotni své schopnosti věnovat svému městu.

Přeji vám všem v roce 1994 hodně a ještě více zdraví.

Karel Šprinc,
starosta města

UŽ JEN PÁR DNŮ...

a máme tady rok 1994. Než však do něj vykročíme, je dobrým zvykem hodnotit ten právě uplynulý. To, co se podařilo, bere se jako samozřejmost a není třeba o tom mluvit. To, co se nepodařilo nebo nevyšlo na 100 %, pak většinou trápí naše občany a stává se tak předmětem zcela oprávněné kritiky. Je to víc vidět a většinou se o tom dá „lépe“ mluvit, ať již v hospodě, na veřejných schůzích, a vlastně při každé vhodné příležitosti. Z minulých dob jsme byli zvyklí slyšet, jak se vše daří a dělá dobře, leč ne vždy to je a byla pravda. Letos se můžeme pokusit podívat na věci z té druhé negativní stránky a zveřejnit je.

Tak co se nepovedlo... dokončit opravu věže kostela sv. Vavřince v Novém Bydžově, opravit dříve Balounkovu vilu, která slouží jako kulturní klub a městská knihovna pro děti, mládež i dospělé, opravit hrbitovní zeď ve Vysočanech, do konce roku zkolaudovat 20 bytových jednotek u jatek, dokončit rekonstrukci odborných učeben ZŠ Klíperova (chybí plynová kotelna), opravit Jiráskovo divadlo, plynofikovat střed města, dokončit požární zbrojnici ve Staré Skřeněři...

Věřím, že občané města mohou jmenovat další a další problémy, které by bylo nutno řešit, některé co nejdříve, jiné později.

Hledat a uvádět důvody, proč to či ono není, mohlo být „kdyby“...

považují za laciné a alibistické.

Možná už občané města vědí, že byl vypsán konkurs formou veřejné anonymní soutěže na generálního projektanta a dodavatele stavby — penzion pro důchodce v Novém Bydžově, neboť si mohli náhodně přejít inzerát, který jsme dali do denního tisku.

Do této soutěže se přihlásilo 23 uchazečů, kterým byly vydány soutěžní podmínky. Ve stanoveném termínu podalo 13 uchazečů svůj návrh. Jeden návrh přišel po prvním kole, kdy z předložených návrhů byly vybrány návrhy tří do užšího kola. Do tohoto kola postoupil návrh č. 1, č. 3 a č. 13 (podle pořadí došlých nabídek).

Druhé kolo proběhlo 10. 12. 1993 ve velké zasedací místnosti městské radnice. Úkol jedenáctičlenné komise nebyl lehký ani záviděníhodný — vybrat ze tří uchazečů, kde už byly známy firmy, jednoho, který zajistí projekt a dodávku stavby. Rozhodnuto bylo tajným hlasováním s tímto výsledkem:

1. místo - návrh č. 3 - GP Partner Opočno
GD Intermed, a. s., Rychnov nad Kněžnou
2. místo - návrh č. 13 - GP ing. arch. Jan Zima Chlumec nad Cidlinou
GD Stavoka Kosičky
3. místo - návrh č. 1 - GP ASKA Brno
GD VOS Chaloupka a spol. Žamberk

Pro první místo rozhodl poměr hlasů 6:5, tedy velmi těsný. Věř-

me, že životní a bytové poměry starých občanů se touto stavbou v našem městě a okolí alespoň trochu zlepší.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří přispěli k tomu, že naše město má dnes alespoň kulturní klub s knihovnou, ať už to byli členové rady a zastupitelstva, kteří moudře rozhodli o opravě tohoto objektu, anebo pan Žibrun, který — dá se říci — toto prosadil a s ním pár nadšenců kultury, kteří přiložili ruku k dílu ve svém volném čase bez nároku na odměnu a pomohli. Snad to je další krůček k tomu, aby do našeho města našla kultura zase cestu, která se jí uzavřela se dveřmi Jiráskova divadla skoro před deseti lety.

Dále bych měl poděkovat občanům Staré Skřeněře, kteří ač neexistují akce „Z“, realizují přístavbu požární zbrojnice ve své obci ve svých volných chvílích. Vědí, že po dokončení bude sloužit obci a tudíž i jim. Nejvíce starostí se stavbou má pan Petr Nezbeda a Miloš Karásek, jim patří můj dík i uznání.

Na závěr bych chtěl popřát všem občanům pěkné a příjemné svátky, pohodu a klid. Do příštího roku mír všem lidem, dále zdraví, štěstí a lásku (i k bližnímu), co nejméně zloby a závisti.

Antonín Vojta,
investiční technik

JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Na posledním zasedání městského zastupitelstva, konaném dne 9. prosince 1993, bylo projednáváno několik významných bodů.

Na základě předloženého návrhu bylo schváleno, aby se od 1. ledna

1994 staly Technické služby Nového Bydžova příspěvkovou organizací a zajišťovaly i nadále všechny základní oblasti své činnosti, které jsou nově vymezeny ve zřizovací listině této příspěvkové organizace.

Z navrhovaných tří možných variant poplatků za svoz domovního odpadu zastupitelstvo schválilo variantu č. 2. Podle ní roční poplatek za jednu popelovou nádobu činí základ (paušál) 200,— Kč, zvýšený o poplatek

případající na jednoho občana trvale hlášeného v bytě („na hlavu“) ve výši 45,— Kč. U obytných domů, kde není k trvalému pobytu hlášena žádná osoba, a u staveb k individuální rekreaci je stanoven poplatek za popelovou nádobu pouze v základní sazbě ve výši 200,— Kč ročně. Fyzické osoby, právnické osoby apod., které vykonávají podnikatelskou, správní nebo jinou činnost a budou mít s Technickými službami v Novém Bydžově smlouvu o likvidaci odpadu, zaplatí za 1 popelovou nádobu ročně 600,— Kč. O poplatcích za svoz domovního odpadu i o dalších problémech nakládání s odpadem budeme čtenáře blíže informovat v příštím čísle Novobydžovského zpravodaje.

Zastupitelstvo se znovu zabývalo převodem majetku sloužícího provozu zdravotnictví v Novém Bydžově z vlastnictví České republiky do vlastnictví města Nového Bydžova a přijalo usnesení, aby město odeslalo dopisy na Ministerstvo zdravotnictví a na Ministerstvo pro správu národního majetku a jeho privatizaci se žádostí o tento převod ve smyslu § 5 zákona ČNR č. 172/91 Sb. Zde odkazujeme čtenáře na článek starosty K. Šprince „Napsané zůstává“, zejména na s. 8.

Městské zastupitelstvo dále schválilo, aby Josef Žibrun, který dosud vykonával funkci místostarosty pouze na polovinu úvazku, byl v této funkci od 9. prosince 1993 na celý úvazek. Do funkce přisídící Krajského soudu v Hradci Králové byla schválena Jana Devátá, která tuto funkci vykonávala již dříve.

Předvánoční novobydžovský motiv

Foto J. Prokop

Na městské zastupitelstvo se obrátili manželé Fichbauerovi se žádostí o poskytnutí části záruky na jejich půjčky, jmenovitě budovou čistírny v majetku města. Zastupitelstvo poskytnutí požadované garance neschválilo.

Zastupitelstvo schválilo dva odprodeje z majetku města (pozemku parc. č. 157/7 manželům Lorencovým, přístavby čistírny manželům Ježkovým) a výkup poloviny zahrady parc. č. 30

v k. ú. Nový Bydžov od J. Beutla a H. Staré do majetku města.

Na zasedání také podal vrchní strážník František Černožorský zprávu o činnosti městské policie. Zastupitelstvo vzalo zprávu na vědomí a vyjádřilo souhlas se zasláním dopisu poslanecké sněmovně, ve kterém je vyjádřena podpora novelizaci zákona č. 553/91 Sb. o městské policii.

J. P.

POLICIE HLÁSÍ

■ Šetřením policistů bylo zjištěno, že pachatel R. M., který má bydliště v Karvině, dne 16. 11. 1993 v Novém Bydžově zpronevěřil motorové vozidlo zn. Peugeot 405, SPZ FMK-16-61. Auto prodal, ač věděl, že je majetkem soukromé půjčovny motorových vozidel. To provedl pod záminkou, že vozidlo je majetkem kamaráda, který jej hodlá prodat. Za prodej požadoval 4.500,— DEM. Rychlým zásahem policie byl pachatel na místě činu zadržen a je stíhán pro trestné činy podle § 248/1, 3d a § 250/1, 3b tr. zákona.

■ Proti nezletilému pachateli R. V. je policie v Novém Bydžově prováděno šetření pro několik trestných činů, kterých se dopustil krádežemi jízdních kol na různých místech policejního obvodu Nový Bydžov. Odcizené věci byly u pachatele zajištěny a předány poškozeným. Vzhledem k věku pachatele bude věc po zdokumentování odložena ve smyslu tr. řádu.

■ V pozdních nočních hodinách byl policisty v obci Zábědov zadržen pa-

chatel krádeže jízdního kola, které odcizil u restaurace „U revíru“ v Chudonicích v době, kdy se zde konala taneční zábava. Proti pachateli Š. R. bylo zahájeno trestní stíhání pro trestný čin krádeže.

■ Otec svědčil proti synovi, který mu v jeho bytě zdemoloval bytové zařízení, a to z důvodu, že oba jsou mezi sebou v neustálém sporu. O náhradě škody a dalším trestu rozhodne Okresní soud. Proti pachateli je vedeno trestní stíhání pro trestný čin poškození cizí věci.

■ Šetřením policistů bylo zjištěno, že pachatel K. K. dne 28. 11. t. r. vnikl do neobydleného domku v Novém Bydžově, kde odcizil dřevěnou dvoudílnou skříň s úmyslem ji prodat a tak získat prostředky pro své obživy. Jedná se o pachatele, který pro obdobnou trestnou činnost byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu. Opět je proti němu vedeno trestní stíhání pro trestný čin krádeže.

■ Pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí je prováděno trestní stíhání proti O. Z., který vyslovený zákaz řízení motorových vozidel nerespektuje a nadále řídí motorová vozidla. Ze svého jednání se bude zodpovídat před Okresním soudem.

■ Vnučka okradla babičku o částku větší než 15.000,— Kč. Peníze vybrala z vkladní knížky poškozené a použila je pro vlastní potřebu. Proti mladistvé pachatelce je vedeno vyšetřování pro trestný čin krádeže.

■ Nejen první nadílka sněhu byla příčinou několika dopravních nehod u řidičů, kteří podcenili svoje schopnosti. U řidiče vozidla BMW 525 byl zjištěn i alkohol. S vozidlem havaroval v obci Sloupno do silničního příkopu a narazil do stromu. Odhadnutá škoda na vozidle činí cca 50.000,— Kč. Proti nezodpovědnému řidiči je policie prováděno další šetření.

O. M.

Z D R A V O T N I C T V Í

Článek J. Žibruna „Je veřejný zájem opravdu na prvním místě?“ publikovaný v posledním čísle Novobydžovského zpravodaje vyvolal nebyvalý čtenářský ohlas a potvrdil, o jak citlivou oblast při rozhodování o dalších osudech zdravotnictví v našem městě jde. Následující oddíl věnovaný problémům privatizace zdravotnictví uvádí tři dopisy zaslané redakci po přečtení článku J. Žibruna, odpověď členů Nemocnice s. r. o. Nový Bydžov na uvedený článek a stanovisko J. Žibruna k této odpovědi, článek ředitele NSP o privátní lékařské praxi a článek starosty města o dosavadním postupu města při privatizaci zdravotnictví.

Redakce uveřejňuje následující texty s přáním, aby přispěly k věcnému vysvětlení názorů a stanovisek a daly podnět ke společným jednáním všech lékařů se zástupci města ve prospěch co nejlepší zdravotní péče pro občany města a celého spádového území.

Red.

DOPISY ZASLANÉ REDAKCI

JAK TO BUDE S NEMOCNICÍ V NOVÉM BYDŽOVĚ?

Minulé dva roky pro mne a moji rodinu byly po zdravotní stránce velmi těžké. Na podzim roku 1991 mě postihly dva infarkty krátce za sebou. Díky rozhodnému odbornému postupu p. MUDr. Pišové, vedoucí lékařky jednotky intenzivní péče bydžovské nemocnice, přešli dnes tyto řádky. Moje vděčnost patří i MUDr. Starostovi a sestřím na JIP, Maruše, Monice, Ivě, Květě a dalším.

Na jaře roku 1992 jsem byl operován na akutní zápal slepého střeva s perforací do dutiny břišní. Operaci prováděli MUDr. Herbs a MUDr. Krátký — tři týdny bojovali tito a další lékaři spolu se sestrami na oddělení „C“ o můj život.

V obou případech mého léčení jsem já i moje rodina vysoce hodnotili odbornou kvalitu lékařů, sestru a dalších pracovníků. Jejich péče a osobní přístup k pacientům byl nejen profesně na vysoké úrovni, ale byl i všestranně lidský. Těmto lidem vděčím za svůj život, za to, že mohu být mezi svými nejbližšími. Právě teď v době vánoční si s vděkem na tyto skromné a obětavé zdravotníky vzpomínám.

Po přečtení článku v časopise „Novobydžovský zpravodaj“ číslo 5 z 19. 11. 1993 jsem s překvapením zjistil, že o další činnosti a poslání tohoto zdravotnického zařízení a o jeho vysoce kvalifikované lékaře, sestry a další pracovníky se začíná hrát hra, nedůstojná a ponižující pro tyto odborně vzdělané a obětavé pracovníky. Chtěl bych se zeptat pana místostarosty Žibruna, hovořil-li ve zmíněném článku sám za sebe, nebo je-li to minulé zastupitelstvo města Nového Bydžova.

Rád bych věděl to, proč nemůže zůstat bydžovská nemocnice ve správě státu a musí být privatizována. Pan Žibrun ve svém článku neuvedl,

kdo je ta společnost s ručením omezeným, kdo za ní stojí, jak bude zajištěna péče o nemocné v tomto regionu, který nemocnice má v současnosti.

Vážím si obětavé práce lékařů, sester a dalších pracovníků tohoto ústavu, navrácení nám zdraví a mírní naše zdravotní potíže. Potřebuji však pro svoji práci klid a jistoty, které v současné době nemají!

Ing. Josef Bařka, důchodce,
Lišice 85

VÁŽENÝ PANE REDAKTORE,

žádám Vás, jakožto odezvu na článek, pro nezasvěceného čtenáře nepochopitelný a nevysvětlující, o uveřejnění mého příspěvku, a tudíž i mého názoru do Vašeho Zpravodaje.

V novobydžovské nemocnici ležela dlouho moje maminka s nevyléčitelnou nemocí, které ve věku 43 let podlehl. Zakrátko na to zde zemřel můj děda, jemuž už také nebylo pomoci. V této době až dosud se zde léčí můj otec se srdečními problémy, zde bylo před rokem také poskytnuto první ošetření mé sestře po tragické havárii těsně před vánočními svátky. Po této události zde ležela má babička střídavě se srdečními potížemi a cukrovkou, později po amputaci nohy na chirurgickém oddělení až do svého skonu ve dvaaosmdesáti letech.

Po tragické smrti mé sestry se dostalo odborného vyšetření i oběma jejím dětem, o které se starám, pro změnu zase na dětském oddělení. Mohu zodpovědně prohlásit, že všichni členové mé rodiny, kteří potřebovali lékařskou péči, zde byli odborně ošetřováni, nikdy jsem v jejich péči či přístupu jak k nemocnému, tak i k dalšímu členu rodiny, jenž tyto navštěvoval, neshledala žádných závad. Po celou tuto dobu, kdy moji příbuzní využívali péče této nemocnice, jsem vždy jednala s p. prim. Šulcem, prim. Dlouhým, prim. Drugou a prim. Šafaříkovou a ostatními lékaři i sestrami a byla jsem s jejich péčí spokojena a touto cestou bych jim chtěla poděkovat za vše, co pro

své pacienty udělali, neboť jak jsem zjistila, kromě p. prim. Šulce jsou tito výše uvedení ti, jejichž jména zahrnuje p. místostarosta Žibrun pod „s. r. o.“ (pochopitelné je to, že zde jsou i jiná jména pracovníků nemocnice, která neznám).

Proto bych se chtěla touto cestou pana místostarosty zeptat, jak může a z jakého pohledu — pacienta či odborného — posuzovat budoucnost této nemocnice? Píše sám za sebe anebo za celou radu města Nového Bydžova? Proč neuvedl jména těch, kteří chtějí privatizovat proto, aby v Novém Bydžově nemocnice zůstala? Pokud má k jejich práci výhrady, proč sám nezpracoval konkuršení privatizační projekt?

Proto přeji všem pracovníkům nemocnice, jejichž jména byla v článku minulého Zpravodaje skryta pod zkratkou „s. r. o.“, mnoho úspěchů v dalším privatizačním boji a klidu na léčení svých pacientů v roce letošním i letech dalších.

Dana Těrová,
Zachrašťany 50

PANE REDAKTORE,

reaguji na článek „Je veřejný zájem opravdu na prvním místě?“ místostarosty pana Žibruna a Vás žádám o zveřejnění mého příspěvku ve Vašem časopise v plném znění.

Pan Žibrun zpochybňuje ve svém článku privatizaci a z toho, že se podepsal coby místostarosta města usuzuji, že tento článek, než byl dán do tisku, byl řádně projednán v zastupitelstvu města. Pisatel uvádí postup, který tomu předcházel, a tudíž je mi s podivem, že místostarosta či zastupitelstvo zaujímá odmítavé stanovisko, když sám píše, jaký postup tomu předcházel. Tímto způsobem byla nebo jsou privatizována podle platných zákonů jiná a významnější zdravotnická zařízení, např. bývalý Sanops v Praze.

Je urážející pro všechny, kteří pracují ve jmenovaných komisích a věnovali připravované privatizaci mnoho

času, přečíst si takovýto článek, který zpochybňuje jejich práci. A srovnávat privatizaci zdravotnictví ke kolektivizaci zemědělství je přinejmenším směšné.

Každého občana spádové oblasti zajímá především to, když bude potřebovat lékařskou péči, že mu bude

včas a kvalitně poskytnuta. Kdo tuto péči bude v budoucnu pacientům poskytovat, pan Žibrun neřekl. Vzhledem k tomu, že jsem optimista, chci věřit, že i nadále najdeme své lékaře na svých místech.

Vyzývám v článku blíže nejmenovanou společnost s ručením omeze-

ným, aby se veřejnosti představila. Samozřejmě věřím, že i nadále budeme v rukou především lékařů — odborníků.

Josef Klapal,
Třesovice 65

Odpověď s. r. o. na článek J. Žibruna

Privatizace zdravotnických zařízení byla dána ministerstvem zdravotnictví a správy národního majetku pro privatizaci do druhé vlny velké privatizace. Privatizace byla veřejná, byla oznámena v tisku, mohl se do ní přihlásit každý, tedy i nezdravotnický subjekt.

Z obavy nad touto skutečností a z obavy, že základní privatizační projekt, zpracovaný zakladatelem nemocnice, je založen na bezplatném převodu na město, které o privatizaci neprojevilo zájem, byla založena naše společnost s ručením omezeným, jejímiž členy jsou primáři a vedoucí lékaři všech oddělení nemocnice. Navržený způsob privatizace vychází z návrhu působnosti Okresního úřadu v Hradci Králové. Nebyl zřejmě povinný pro všechna zdravotnická zařízení, protože některé nemocnice východočeského regionu a i v našem bezprostředním okolí (Jilemnice, Turnov, Městec Králové) do této privatizace zařazeny nebyly (viz Zdravotnické noviny 29/92).

Nemocnice s. r. o. Nový Bydžov chce poskytovat zdravotní péči v souladu se zákony. Z těchto zákonů vyplývá, že pokud si občan platí zdravotní pojištění (za děti, důchodce a invalidní občany platí stát), je každé, tedy i soukromé zdravotnické zařízení povinno mu tuto péči v plném rozsahu — zdarma — zajistit.

V podnikatelském záměru vzniklé společnosti je základní podmínkou poskytovat nejen dosavadní rozsah péče, ale tyto služby rozšířit i o další tým odborníků. Žádné lukrativní provozy v podmínkách nemocnice nelze zřizovat, protože by byly pro naši nemocnici prodělečné.

Členové společnosti postupovali vždy přísně podle zákonů, vyhlášek a postupů, které konzultovali na Ministerstvu zdravotnictví i na Ministerstvu privatizace, s Okresním úřadem i s ředitelstvem NsP. Nikdy se

nedopustili ničeho, co by občané nemohli vědět nebo co by bylo proti zájmům občanů.

S. r. o. koná vše s vědomím, že i naši nástupci budou pokračovat v naší započaté myšlence. Při přípravě privatizace bylo mnoho nesnází i dialogů jak s vedením nemocnice, tak i s Okresním úřadem. Podrobnosti můžeme objasnit kdykoliv na veřejné schůzi města. Předem bychom ale chtěli zveřejnit, že MUDr. Štětina není členem s. r. o., což pan Žibrun tvrdí. Proto se podivujeme nad poplašnými zprávami pana místostarosty, který jako představitel města píše článek do Novobydžovského zpravodaje a podává občanům a zaměstnancům nemocnice neúplné, nepřesné a zavádějící informace.

Domníváme se, že místostarosta by měl mít základní znalosti problematiky, ke které se vyjadřuje a kterou kritizuje. Pan Žibrun s námi nikdy přímo nejednal a tudíž se nabízí otázka, kde bere tak zaručené informace, ze kterých vyvozuje jednostranné závěry.

Občané našeho města by měli vědět, že město Nový Bydžov se zřeklo nabízené možnosti převzít nemocnici do péče, zřeklo se i možnosti účasti ve s. r. o., která nabízela tyto tři možné formy spolupráce:

- a) město by se stalo členem s. r. o., kde by vedoucí pracovníci vlastnili budovu chirurgie a interny a město by bezplatným převodem získalo většinu ostatního majetku, čímž by získalo rozhodující vliv a možnost podstatným způsobem ovlivňovat zdravotnictví ve městě;
- b) město by získalo majetek pronajalo společnosti a na smluvním základě by opět mohlo ovlivňovat zdravotnické služby;
- c) město by bezplatně získaný majetek provozovalo a účtovalo by společností poskytované provozní služby.

Představitelé města přijali naše plány s pochopením a přislíbili spolupráci. Během dvou dnů, po jednání s ředitelem NsP v Novém Bydžově MUDr. Viškem a Okresním úřadem, však naprosto změnili své stanovisko.

Je naprosto nesrovnatelné a zavádějící přirovnávat kolektivizaci zemědělství ke vztahu zdravotnického personálu a pacienta. Další zavádějící úvaha je poukaz na monopolní postavení naší nemocnice vzhledem k blízkým vzdálenostem dalších nemocnic stejného typu.

Přirovnává-li pan místostarosta snahu privatizovat nemocnici lékaři, kteří se desetiletí snaží v nelehkých podmínkách dělat více, než je jejich povinnost, a za platy, které se pohybují na 40. místě statistického žebříčku, k „nelidským majitelům obytných domů“, pak je to krutost, vulgárnost a malá kulturnost představitelů kulturního střediska. Pokud pan Žibrun nenašel v sobě ani trochu slušnosti a solidního chování, aby se informoval na podstatu privatizace a seznámil se se skutečností, doufáme, že najde jistě odvahu k tomu, aby se naší společnosti veřejně omluvil. To také očekáváme.

Dle našeho mínění je lépe najít cestu ke spolupráci všech zainteresovaných v péči o zdraví občana — pacienta, než vyhrocovat extrémní situace. Příkladem budiž vstřícná nabídka spolupráce ze strany představitelů města Chlumec nad Cidlinou, v zastoupení starosty města pana ing. Stěchovského.

MUDr. Štěpán Dlouhý
MUDr. Ján Drugda
MUDr. Danuše Herbová
MUDr. Jana Kolářová
MUDr. Miroslav Lojík
MUDr. Věra Mášová
MUDr. Helena Šafaříková
MUDr. Zdeněk Vaníček

Odpověď J. Žibruna na článek s. r. o.

Myslím si, že s podstatou transformace zdravotnictví jsem dostatečně seznámen, alespoň pokud se týče jejích obecných principů. Podrobnější informace o privatizaci NsP v Novém Bydžově jsem se snažil získat přímo „od pramene“, když jsem na řádném

zasedání rady města dne 9. 11. 1993 požádal o bližší informace členku rady paní MUDr. Šafaříkovou. Očekával jsem zprávu velice podrobnou, a to především proto, že paní primářka Šafaříková je jedním z členů společnosti s ručením omezeným, která

předložila konkurenční privatizační projekt. Na dotazy mé i ostatních členů rady ovšem paní primářka odpověděla, že nic neví. Obrátil jsem se proto na ředitelství NsP v Novém

Pokračování na s. 6

Bydžově i na další instituce a získané informace jsem uveřejnil v článku „Je veřejný zájem opravdu na prvním místě?“, otištěném v minulém Novobydžovském zpravodaji. Moji snahou bylo vyvolat diskusi o tak choulostivé záležitosti, jakou privatizace nemocnice v našem městě nepochybně je. To se podařilo, čehož dokladem je v dnešním čísle zveřejněný dopis lékařů i příspěvky čtenářů. Chtěl bych na některá tvrzení reagovat.

Není pravdou, že město neprojevilo o privatizaci nemocnice zájem. Na svém zasedání dne 11. 6. 1992 zastupitelstvo města požádalo o bezúplatný převod NsP do majetku obce. Následovalo několik dalších jednání. Na mimořádném zasedání dne 23. 10. 1992 městské zastupitelstvo podpořilo konkurenční projekt vzniku s. r. o. s účastí města, v jejímž rámci mělo město zajišťovat provoz tzv. obslužných složek nemocnice.

Jak je z dopisu lékařů patrné, jednalo se o společnost přinejmenším podivnou, ne-li právně nesmyslnou. Vlastníkem NsP by nebyla společnost, ale v případě budov chirurgie a interny „vedoucí pracovníci“, zatímco ostatní majetek, např. kotelna, prádelna apod., by připadl městu.

Je pravdou, že některá zdravotnická zařízení nebyla do privatizace zařazena. Například nemocnice v Městci Králové přešla v rámci rozpadu OÚNZ do majetku obce ještě před za-

hájením privatizačního procesu, jako nestátní majetek tedy ani privatizována být nemohla. Nemocnice v Jilemnici prozatím privatizována nebude, a to díky nekompromisnímu postoji ředitele NsP, který privatizaci lůžkové části nemocnice kategoricky odmítl. Nemocnice v Turnově privatizována bude.

Nevím, co si mám myslet o konstatování, že „žádné lukrativní provozy v podmínkách nemocnice nelze zřizovat“, když přímo v předloženém konkurenčním privatizačním projektu je doslova uvedeno následující: „Počítá se rovněž s uplatněním tzv. nadstandartní péče s vyšším finančním krytím nákladů pacientem.“

Jmenovaný MUDr. Štětina v době podání privatizačního projektu byl členem budoucí s. r. o., čehož důkazem je jeho podpis na smlouvě ze dne 25. 10. 1992.

Vstřícná nabídka starosty města Chlumec nad Cidlinou Ing. Stěchovského je přinejmenším diskutabilní. Již 18. 8. 1992 zastupitelstvo města Chlumec nad Cidlinou vyslovilo souhlas s přechodem věcí sloužících provozu zdravotnictví do majetku města, tj. souhlasilo s bezúplatným převodem majetku nemocnice, pokud se nachází v k. ú. města, do majetku města Chlumec nad Cidlinou. Toto stanovisko se od té doby ani v nejmenším nezměnilo.

Co se týče mé „zavádějící úvahy“ o monopolním postavení naší nemocnice, vycházel jsem přímo z konkurenčního

privatizačního projektu, který jeho autoři nesporně dobře znají a z něhož si dovoluji citovat: „Nemocnice v Novém Bydžově je zařazena mezi zdravotnická zařízení 1. typu se spádovým územím 50 tisíc obyvatel pro lůžkovou část. Přírodním spádovým územím je oblast Nového Bydžova, Chlumce nad Cidlinou a Nечanic s více než 30 tisíci obyvateli. Vzhledem k tomu, že v okresním (a ani bývalém krajském) městě není nemocniční zařízení 1., ani 2. typu, plní nemocnice v Novém Bydžově funkci lůžkových oddělení pro oblast Hradce Králové“. Trvám tedy na svém názoru, že naše nemocnice má do značné míry monopolní postavení v regionu a jako taková by neměla být privatizována formou přímého prodeje.

Chtěl jsem ve své odpovědi reagovat konkrétními argumenty a oprostít se od reakcí na mnohé invectivy, kterými jsem byl počastován, přesto si alespoň malou osobní poznámku na závěr neodpustím.

Můj článek byl zveřejněn nejen pod jménem, ale i s označením funkce, kterou v současné době na MěÚ zastávám. Mohl bych se hájit pravidlům tvzením, že k tisku jsem jej odevzdával jako občan Josef Žibrun a nikoli jako místostarosta. Na mém názoru, který je vyjádřením názoru spousty dalších občanů, by to ovšem nic nezměnilo.

Josef Žibrun,
zástupce starosty

Privátní lékařská praxe

Třebaže již záhy v polistopadovém období jsme často zaznamenávali s tiskem i ostatních masmédií termín transformace zdravotnictví, velmi pravděpodobně praktické naplnění tohoto záměru řadový pacient pocítuje až nyní, respektive až v posledních měsících tohoto roku. Registrace každého občana u příslušné zdravotní pojišťovny byla pouze začátkem četných změn v oblasti preventivní léčebné péče, které především v následujícím období zaznamenáme.

I v regionu Novobydžovska a Chlumce dochází v řadě ambulantních zařízení k privatizaci činnosti některých lékařů (obvodní lékaři, dětští a odborní lékaři). Privatizace činnosti lékaře spočívá v tom, že NsP pronajme jednotlivým zájemcům ordinace včetně vybavení a příslušný lékař zde provozuje jako samostatný subjekt lékařskou praxi na podnikatelské bázi. V průběhu prvního čtvrtletí roku 1994 takto budou provozovány ordinace všech stomatologů, pediatrů, části odborných a obvodních lékařů. V kvalitě ošetření pacienta by tato změna měla přinést velmi kladný efekt, a to proto, že v takto vytvořeném konkurenčním prostředí každá návštěva nemocného u lékaře, každé ošetření přinese lékaři mimo uspokojení z práce i zisk. Pacient se již delší dobu může svobodně rozhodnout, kterým lékařem se nechá ošetřit, kterému svěří svoji důvěru a kterému za toto ošetření ponechá i zisk. Podmínkou zdravotnických pojišťoven je setrvání pojištěnce nejméně po dobu tří měsíců u jednoho lékaře, potom může nemocný svého lékaře opět změnit. Bylo by vhodné, aby již dnes každý občan ve spádové oblasti Nový Bydžov si takto svého lékaře svobodně zvolil. Je to jeho nezpochybnitelné právo. Časté obavy pacientů z placení poplatků lékařům, privátně pracujícím jsou liché. Zdravotní pojištění za pracující občany platí zaměstnavatel, za nepracující (děti, důchodce) toto pojištění platí stát. Ošetření privátně pracujícím lékařem je i nadále bezplatné. Pacient si doplácí pouze na tzv. nadstandartní ošetření, nejčastěji pravděpodobně u stomatologa, nicméně každý lékař je povinen na výkon takové povahy pacienta předem upozornit a vyžádat si k jeho vykonání pacientovo svolení. Seznam výkonů, na které pacient doplácí, musí být vyvěšen na přístupném místě, nejčastěji v čekárně. Naprostou samozřejmostí je pak vystavení stvrzenky za řádně vykonanou práci. Je v rozporu s metodikou všech

zdravotních pojišťoven vybírat jakékoliv poplatky jiné povahy. Tolik k množícím se dotazům a obavám pacientů k nastávající privátní činnosti ambulantních lékařů.

Privatizační proces ve zdravotnictví, podobně jako již dříve v jiných odvětvích hospodářství, přináší různé, místy těžko řešitelné problémy, což je nepochybně ovlivněno zdlouhavostí samotného privatizačního procesu za současné se měnících podmínek, zejména ekonomických. Stav hospodaření v NsP Nový Bydžov po počátečních těžkostech obstat v konkurenčním prostředí obdobných zařízení se v průběhu roku 1993 stabilizoval a lze konstatovat, že do roku příštího přechází bez jakéhokoliv dluhu. Naopak. V průběhu tohoto roku byla za nakoupena řada medicínských přístrojů, jež jistě přispějí ke spokojenosti našich pacientů již tím, že za řadou vyšetření a ošetření nebudou nuceni dojíždět do jiného zdravotnického zařízení. Za všechny vzpomenu laparoskop, přístroj k vyjmutí žlučnickových kamenů bez nutnosti klasické operace, jehož hodnota představuje cca 1,3 miliónu Kč. Další náročnou investicí je zcela nový vůz pro potřeby rychlé záchranné pomoci v ceně přes 1,5 miliónu Kč. Zde se význam-

ným sponzorským darem podílela Česká spořitelna a. s. a Komerční banka. Případné další zájemce o sponzorský příspěvek pro činnost rychlé záchranné pomoci upozorňuji, že dar každé hodnoty je vítán a je ho možno odeslat na konto u Komerční banky Hradec Král., č. 13-29931-511/0100.

Provoz nemocnice je však nutno i nadále ekonomizovat ve všech oblastech její činnosti, a to již proto, že svým charakterem detašovaných pracovišť (Chlumec nad Cidlinou, Nechanice, Smidary) nepatří v tomto směru mezi zdravotnická zařízení s personálně nenáročným provozem (nutnost 2 pracovišť kuchyní, např. obsluhu kotelen je nutno zajišťovat na 9 pracovištích, 2 prádelny a řada dalších činností).

Protože se v regionálním tisku (Hradecké noviny, 30. 11. 1993) obje-

vily v tomto zásadní dezinformace, které by vskutku, byly-li by pravdivé, mohly u čtenáře vyvolat pochybnost o upřímné snaze vedení nemocnice zajistit její bezproblémový chod a přiměřený rozvoj, uvádím v závěru svého článku pravdivý přehled skutečného počtu zaměstnanců NsP Nový Bydžov, a to ve všech kategoriích (k 31. 10. 1993). Svůj názor si jistě každý čtenář vytvoří sám.

Stav pracovníků NsP Nový Bydžov k 31. 10. 1993 (přepočteno na pracovní úvazky):

lékaři	63,06
odborní zdravotní pracovníci	2,32
střední zdravotničtí pracovníci	208,12
nižší zdravotničtí pracovníci	17,00
pomocní zdravotničtí pracovníci	15,99
zdravotníci celkem	306,49

technickohospodářští pracovníci	22,64
provozní pracovníci celkem	118,82

z toho:

řidiči	11,00
kuchyně	14,89
úklid	45,00
údržba, kotelny	19,45
prádelny	18,94
ostatní provozní (sklady, vrátnice apod.)	9,53

Hospodářskotechnická správa celkem	141,46
------------------------------------	--------

NsP celkem	447,95
------------	--------

MUDr. Vratislav Víšek,
ředitel NsP Nový Bydžov

NAPSANÉ ZŮSTÁVÁ

Předvánoční číslo Novobydžovského zpravodaje by mělo dýchat vůni borového jehličí, vánočního cukroví a smaženého kapra. Bez ohledu na to je nutno neodkladně psát o problému, který vůči hledě narůstá, to je o tom, jakým způsobem a zdali vůbec se město Nový Bydžov stará o zdraví občanů.

Vážení čtenáři, čtete prosím pozorně další řádky, což je korespondence vedená za jedním účelem, aby městské zastupitelstvo mohlo kdykoliv promluvit a zasáhnout do chodu zdravotnických zařízení v Novém Bydžově.

Nejprve uvádíme dopis zdravotně-sociální komise:

Titl.

Rada městského zastupitelstva při Městském úřadu v Novém Bydžově

Věc: Přechod věcí sloužících k provozu zdravotnictví v Novém Bydžově dle zák. ČNR 172/91

Zdravotně-sociální komise při Městském úřadu v Novém Bydžově na svém mimořádném zasedání dne 8. 6. 1992 jednomyslně rozhodla postoupit radě městského zastupitelstva následující návrh:

Vzhledem k tomu, že v brzké době má dojít k majetkové a organizační transformaci zdravotnictví v naší republice, navrhuje v zájmu udržení a dalšího zkvalitnění zdravotnických služeb v městě Nový Bydžov převést do majetku města veškeré věci sloužící k provozu zdravotnictví, a to jak nemovitě, tak i movitě.

Tento návrh podáváme na základě § 5 odst. 1 b) zák. ČNR 172/91 Sb.

Jedná se o tyto okruhy nemovitých a movitých věcí:

1. Areál nemocnice včetně rozestavěné polikliniky a bytových prostorů pro lékaře v rámci areálu nemocnice.

2. Dětské středisko + ambulance odborných lékařů.

3. Středisko zubních lékařů.

Domníváme se, že pokud bude vlastníkem budov a zařízení město Nový Bydžov, bude moci lépe uplatňovat svůj vliv na zdravotnické služby v Novém Bydžově, zejména v otázce rozhodování o pronájmu prostor. V Novém Bydžově dne 9. 6. 1992.

MUDr. Ladislav Horký,
předseda zdravotně-sociální komise
Nový Bydžov

V návaznosti na tento dopis byl dne 18. června 1992 odeslán dopis starosty města přednostovi Okresního úřadu v Hradci Králové v tomto znění:

Přednosta Okresního úřadu
Hradec Králové

V Novém Bydžově dne 18. 6. 1992

Věc: Žádost o přechod věcí z vlastnictví České republiky do vlastnictví obce Nový Bydžov ve smyslu zákona č. 172/91 Sb.

Ve smyslu § 5 zákona ČNR č. 172/91 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí Vás žádáme o převod majetku sloužícího provozu zdravotnictví v Novém Bydžově z vlastnictví České republiky do vlastnictví obce Nový Bydžov, a to věcí movitých i nemovitých.

Jedná se o majetek:

1. Areál nemocnice včetně rozestavěné polikliniky a bytových prostorů pro lékaře v rámci areálu nemocnice.
2. Dětské středisko + ambulance odborných lékařů.
3. Středisko zubních lékařů.

Tento požadavek vzešel z mimořádného zasedání zdravotně-sociální komise při městském úřadu dne 8. 6.

1992, byl schválen na jednání rady městského zastupitelstva dne 9. 6. 1992 a taktéž byl schválen na jednání městského zastupitelstva dne 11. 6. 1992.

Domníváme se, že pokud bude vlastníkem budov a zařízení město Nový Bydžov, bude moci lépe uplatňovat svůj vliv na zdravotnické služby v Novém Bydžově, zejména v otázce rozhodování o pronájmu prostor.

Věříme, že naše žádost bude Ministerstvem pro správu národního majetku a jeho privatizaci a stejně tak i Vámi kladně vyřízena, za což děkujeme.

S pozdravem

Karel Šprinc,
starosta města

Příloha: Soupis majetku zdravotnických zařízení ve městě Nový Bydžov

Na vědomí: Ředitel nemocnice s poliklinikou v Novém Bydžově
Město Chlumec nad Cidlinou

Dalším dokladem jsou dva dopisy stejného znění ze dne 7. května 1993 adresované Ministerstvu zdravotnictví a Ministerstvu pro správu národního majetku a jeho privatizaci, které je čtenáři nutno doplnit vysvětlením, že finanční částka, kterou by město Nový Bydžov muselo v té době garantovat provoz NsP představovala cca dvanáct milionů korun. K takové výši došel inženýr-ekonom dostatečně seznámený s financováním provozu NsP v Novém Bydžově. Navíc zástupce Ministerstva zdravotnictví na mimořádném zasedání zastupitelstva dne 4. května 1993 uvedl, že ani jeden z vypracovaných privatizačních projektů nemůže být pro nedostatky v předložené podobě schválen.

Pokračování na s. 8

Dokončení ze s. 7

Ministerstvo zdravotnictví
Palackého náměstí 4
Praha

k rukám p. ing. Čadové - ved. odboru
pro privat. zdrav.

Dne 7. 5. 1993

Věc: Privatizace NsP Nový Bydžov.

Zastupitelstvo města Nového Bydžova na své mimořádné veřejné schůzi v úterý dne 4. května 1993 za přítomnosti zástupců Ministerstva zdravotnictví, odb. pro privatizaci, dále p. předsedy odborového svazu zdrav. a soc. péče, dále zástupců Okresního úřadu z Hradce Králové a starostů všech měst a obcí spád. oblasti projednávalo návrhy kategorizace NsP v Novém Bydžově za účelem jejich možné privatizovatelnosti.

Po několikahodinové, zevrubné a vyčerpávající diskusi, při které m. j. byli vyslechnuti i autoři obou projektů, t. j. základního i konkurenčního, vypracovali členové městského zastupitelstva následující usnesení:

Město Nový Bydžov nemůže v současné době převzít do vlastnictví obce místní NsP, jelikož vzhledem k nepředvídaným okolnostem nemůže finančně zajistit provoz NsP v Novém Bydžově dle požadavků základního projektu.

Dále město Nový Bydžov nemůže v současné době převzít garanci za činnost pomocných provozů NsP v Novém Bydžově tak, jak požaduje konkurenční projekt a to ze stejných důvodů jako v prvním případě, tj. finančních.

Zastupitelstvo města Nového Bydžova je připraveno své rozhodnutí

přehodnotit, jakmile to dovolí stav městské pokladny nebo vhodná úprava projektů.

Z pověření členů městského zastupitelstva dávám na vědomí a zněmám se s účtou.

Karel Šprinc,
starosta města

Na vědomí: Ministerstvo pro správu
národního majetku a jeho priva-
tizaci

Okresní úřad Hradec Králové

V současné době došlo k jednáním jak s ředitelstvem NsP v Novém Bydžově, tak s příslušnými pracovníky Okresního úřadu v Hradci Králové, při kterých bylo zjištěno, že stávající okolnosti dovolují znovu vstoupit v jednání ve smyslu zákona číslo 172/91 Sb.

Proto městské zastupitelstvo na své veřejné schůzi ve čtvrtek dne 9. prosince 1993 na základě nových zjištění přehodnotilo své rozhodnutí vyjádřené v dopisech příslušným ministerstvům (jak je výše uvedeno) a pověřilo starostu města vypracováním a odesláním dopisů jak na Ministerstvo zdravotnictví, tak na Ministerstvo pro správu národního majetku a jeho privatizaci s následujícím textem:

Věc: Žádost o přechod věci z vlastnictví České republiky do vlastnictví obce Nový Bydžov ve smyslu zákona č. 172/91 Sb.

Ve smyslu § 5 zákona ČNR č. 172/91 Sb. o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obce vás žádáme o převod majetku sloužícího provozu zdravotnictví v Novém Bydžově z vlastnictví České

republiky do vlastnictví obce Nový Bydžov, a to věci movitých i nemovitých.

Tento požadavek vzešel ze zasedání zastupitelstva města Nový Bydžov ve čtvrtek dne 9. prosince 1993.

Domníváme se, že pokud bude vlastníkem budov a zařízení město Nový Bydžov, bude moci lépe uplatňovat svůj vliv na zdravotnické služby v Novém Bydžově, zejména v otázce rozhodování o pronájmu.

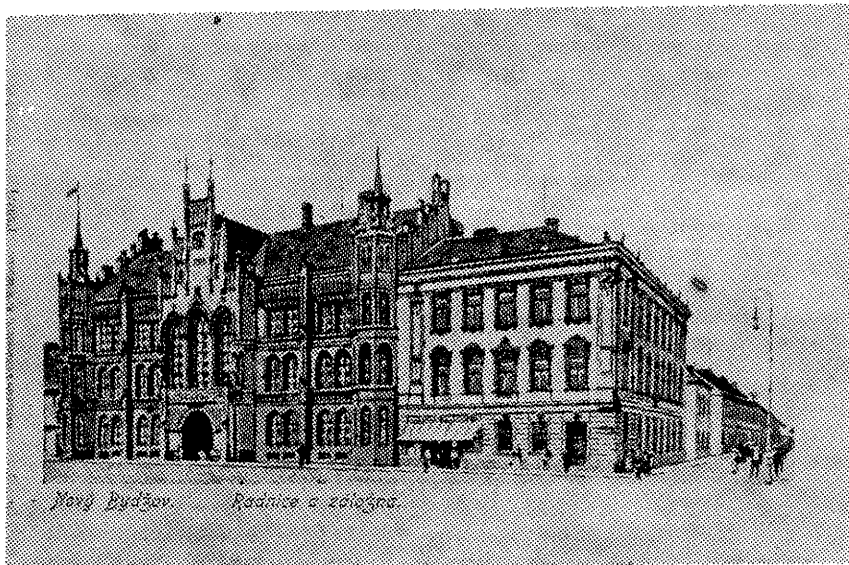
Tím zároveň rušíme dopis ze dne 7. května 1993, kdy přechodný nedostatek financí a sdělení zástupce Ministerstva zdravotnictví, že ani jeden z vypracovaných privatizačních projektů nemůže být pro nedostatky v předložené podobě schválen, přivedly městské zastupitelstvo k rozhodnutí podané privatizační projekty zatím negarantovat.

Věříme, že naše žádost bude kladně vyřízena a jsme s pozdravem

Karel Šprinc,
starosta města

Až potud fakta. Chtěl bych, vážení čtenáři, říci v závěru jen to, že se nechci dožít doby, KDY SE ZDRAVOTNICTVÍ STANE PŘEDMĚTEM KEŠFOTOVÁNÍ, KDY CHUDÍ BUDOU LÉČENI A BOHATÍ UZDRAVOVÁNÍ. Pokud se mnou v tomto autoři privatizačních projektů souhlasí, jistě najdeme jak za zdravotníky, tak za město Nový Bydžov společnou řeč. K tomu nám dopomáhej Hippokrates.

Karel Šprinc,
starosta města

Z bohatého fondu pohlednic v našem muzeu dnes reprodukuje jednu z nejkrásnějších — barevné vyobrazení radnice a bývalé záložny se světlými okny. I tuto pohlednici můžete vidět v našem muzeu v pásmu barevných diapositivů o proměnách Nového Bydžova

J. P.

PŘÍSPĚVKY pro starší občany

Tak už je to tady zase! Ptáte se, co? Vánoční svátky, konec roku, dny vyplněné sháněním dárek pro své blízké nebo známé. Pro mne jako předsedu zdravotní a sociální komise Městského úřadu v Novém Bydžově znamenají poslední dny roku očekávání, kdo zase nebude spokojený s přidělením jednorázového příspěvku pro starší občany.

V minulých dvou letech byla částka 120.000,— Kč rozdělena mezi 120 občanů, u nichž jsme byli schopni zjistit údaje, týkající se jejich nízkého příjmu. Těmto sto dvaceti občanům odsouhlasili členové zdravotně-sociální komise jednorázový příspěvek ve výši 1.000,— Kč.

Řečí veřejně i neveřejně pronášených na nevhodnost výběru „obdarovovaných“ bylo dost. Někdo dostal peníze, ač jich prý má doma nadbytek, jiný by je tolik potřeboval, a nedostal přitom nic. Věřte mi, že neby-

lo vůbec jednoduché zjistit, kdo z našich starších spoluobčanů má jaký příjem (pošta nesmí sdělovat výši důchodu). Jak tedy uspokojit co nejvíce občanů a přitom na nikoho nezapomenout?

Zvolili jsme pro tento rok jiný systém — všem občanům ve věku nad 80 let jsme se rozhodli poslat malý dárek pod stromeček — 400,— Kč, manželské dvojici tedy 800,— Kč. Rád bych upozornil, že tento jednorázový příspěvek nemá vůbec nic společného se „sociální potřebností“, je to prostě a jednoduše výraz úcty ke starým lidem, malé přilepšení na vánoce v dnešní ztraceně drahé

době. Snad bude těch 300 dědů a babiček potěšeno, že si na ně v předvánoční době „radní“ z městského úřadu vzpomněli. Snad . . .

Členové zdravotní a sociální komise jednomyslně rozhodli, jakým způsobem bude naloženo s částkou, přidělenou Okresním úřadem v Hradci Králové. Domníval jsem se, že toto rozhodnutí není napadnutelné — už také z toho důvodu, že pokud občan sám nepředloží doklad o jediném zdroji příjmů nepřevyšujícím částku 2.160,— Kč, není možné se dané skutečnosti dopátrat. Přesto mají občané možnost obrátit se na sociální úsek a po předložení příslušného dokladu

jim bude dodatečně jednorázový příspěvek přidělen.

Smutno je mi ovšem z novodobých Robinů Hoodů a Jánošíků, kteří bez znalosti problematiky přidělování jednorázových příspěvků kritizují a kritizují. Velmi bych uvítal námět nebo doporučení, jakým způsobem postupovat příště — pokud to bude návrh přijatelný, rád jej ostatním členům komise nabídnou.

Přeji vám všem příjemné prožití vánočních svátků, pevné zdraví a mnoho životního optimismu.

MUDr. Ladislav Horký,
předseda zdravotní a sociální komise

Významné mezníky našeho života

Sbor pro občanské záležitosti Městů byl v r. 1990 zrušen, avšak některé akce, které Sbor zajišťoval, pokračují dále. Trvalá pozornost je věnována životním a rodinným výročím, která jsou spojena s významnými mezníky lidského života.

Bývalí referenti SPOZ obětavě a bez odměny docházejí blahopřát k životním jubileím našim občanům města osobně s písemným přáním a bonboniérou (jde o věk 70, 75, 80, 85 let a od 90 let každý rok dárkový balíček).

Nejstarší občankou našeho města je v současné době paní Anna Šmidrkalová - 99 let, nar. 13. 7. 1894, bytem Nový Bydžov, U jatek 790.

Významnou událostí nejen rodiny, ale i celého města se staly oslavy zlaté svatby, padesátileté společného života, neboť není běžné, aby ji osla-

vilo mnoho manželských párů. Po dohodě s rodinou oslavenci buď přijdou do obřadní síně Městů k zápisu do pamětní knihy, nebo starosta - oddávající s matrikářkou Městů navštíví oslavence doma, též s kronikou, blahopřáním, kyticí a dárkem.

V měsíci listopadu 1993 oslavili zlatou svatbu manželé Miloslav a Květuše Tomášovi, bytem Nový Bydžov, Smetanova 1648.

V předvánočním období se staly již tradiční návštěvy bývalých občanů našeho města a integrovaných obcí v domovech důchodců. Společně se členy sociálně-zdravotní komise navštívili 14. 12. 1993 Domov důchodců na Novém Hradci v Hradci Králové, v Černožicích a v letošním roce také nově zřízený soukromý penzion v Nechanicích. Po přátelské besedě jsou občanům předávány dárkové balíčky.

Další významnou akcí je slavnostní vítání nových občánků starostou města. Toto vítání je prováděno 4—5× do roka, dle počtu narozených dětí. Maminkám jsou předávány květiny, pamětní knížky, pro děti hračka. Na kulturním vystoupení se podílí děti z mateřských škol.

K dalším tradičním formám práce náleží:

- zápis dětí do 1. tříd — dětem jsou předávány omalovánky,
- slavnostní předávání maturitních vysvědčení — předávány jsou pamětní listy,
- slavnostní předávání výučních listů — předávány jsou pamětní listy,
- rozloučení dětí s MŠ — dětem jsou předávány upomínkové pamětní listy.

Dana Šůrová,
matrikářka Městů

20 LET SKLENĚNKY

Plakátem „Příště u Vás, ale dneska u nás“ jste byli zváni na kulturně zábavný pořad u příležitosti 20. výročí vzniku malé dechové hudby Skleněnký s názvem „Muzikanti pojdte hrát aneb Od Tábora až k nám“.

Názvy na plakátech byly vlastně názvy pořadu koncertů, které Skleněnka v Novém Bydžově pořádala. A název „Příště u Vás, ale dneska u nás“ navazoval na účinkování Skleněnký ve stejnojmenném pořadu v televizi.

Dlouho jsme váhali a rozhodovali se, zda máme dvacetiny Skleněnký oslavit koncertem. Vzpomínali jsme na koncert při patnáctém výročí a tehdy i na účast 1 000 posluchačů. Obávali jsme se hlavně malé návštěvnosti, potom i vzrůstajících režijních nákladů, ale i toho, aby úroveň vy-

stoupení byla alespoň taková jako před pěti lety.

Dvacet let trvání dechovky je přece jen kus historie i muzikantského života, a proto si zaslouží je připomenout. Tak se přece jen zrodilo uspořádání hudebně zábavného pořadu, který se uskutečnil 23. 10. 1993 v Kulturním domě v Králíkách. Snad jsme tímto koncertem jubileum Skleněnký důstojně oslavili.

Setkali jsme se se známými hosty Skleněnký. Především s dirigentem mjr. Petrem Raškem, který se stal vůdčí osobností dechovky a snažil se z ní dostat co nejlepší výkon. Známý konferenciér Skleněnký z minulých let Zdeněk Smutný vzpomněl v první části na začátku Skleněnký a na koncerty, u jejichž zrodu stál. Nový spolupracovník Skleněnký, kon-

ferenciér a imitátor Alois Matoušek, který absolvoval se Skleněnkou již přes desítku vystoupení, obohatil program večera svým humorem.

Jako dobré známé jsme přivítali i zpěváky Vendulku Práglouou, Vlastu Kahovcovou a Milana Černohouse, kteří svým šarmem a profesionalitou dali programu lesk. Novou tvář byl textař Zdeněk Beneš, který si získal sympatie nejen svým skromným vystupováním, ale především překrásným textem ve skladbě Ladislava Kuřeše „Moje česká vlast“.

Moc nás potěšil zájem o naše vystoupení, které zhlédlo přes 500 posluchačů, kteří vytvořili svým potleskem, pozorností a náladou vynikající atmosféru večera. Snažili jsme se do

Pokračování na s. 10

programu zařadit známé skladby Ladislava Kubeše (pro nemoc omluvil svoji neúčast) i písničky z Moravy, které rádi hrajeme, které se líbí a posluchači si je i rádi zazpívají. Kdo by neznal tu krásnou skladbu „Morava krásná zem“.

A protože máme ve svém středu i hudebního skladatele Vědu Ondráčka, který složil již několik hezkých skladeb, a textaře Fandu Němce, zařadili jsme do pořadu i jejich skladbu „Bydžovská vesnička“ a byli jsme rádi, že byla tak hezky přijata.

Pro našeho trumpetistu Vojtu Novotného jsme vybrali náročnou sólovou skladbu pro trumpetu „Trumpetový valčík“, který byl přednesen s vynikající profesionalitou a odměněn velkým potleskem. Zpestřením večera bylo i slosování vstupenek, hlavní cenou byl fotoaparát. Upřímně jsme všem výhercům blahopřáli.

Hezky se v Králíkách hrálo a zpívalo. A tak když zněla závěrečná skladba „S dobrou náladou“, snad i s dobrou náladou odcházeli všichni účastníci večera do svých domovů. Dobrý pocit měli i všichni účinkující. Ohlas na tento večer byl velmi příznivý, což nás velmi těší, i přání se opět se Skleněnkou setkat.

Na závěr by mělo být poděkování, zejména všem hostům, organizátorům večera — p. Očenáškoví, starostovi

obce p. Jirouskovi, firmě FOMEI za dary do slosování vstupenek, p. Filipovi za květiny i panu Grulichovi za výborné ozvučení sálu.

Samozřejmě velké poděkování patří všem muzikantům a zpěvákům Skleněnky za poctivou práci, hezký večer i čas věnovaný přípravě tohoto ve-

čera. A abych nezapomněl, což mně je často vytýkáno, poděkování patří i rodinám muzikantů za trpělivost, kterou s námi mají.

Díky vám všem příznivcům Skleněnky a snad opět někdy na shledanou.

Ing. Josef Vondráček

NOVÝ BYDŽOV A LEDNÍ HOKEJ

Lední hokej má v Novém Bydžově dlouholetou bohatou tradici. Každoročně zaplavovaná a zamrzající luka, okolní rybníky a ramena Cidliny poskytovaly dostatek přírodních ledo- vých ploch pro bruslení a improvi- zovaná hokejová hřiště. Přesto se ale rozhodující hokejová utkání ode- hrávala převážně na kluzišti, které se každoročně nastříkávalo na míst- ních tenisových kurtech. Probíhaly zde nejenom urputné boje s řadou různých soupeřů, ale vyrůstaly zde celé generace talentovaných hráčů.

Jedním z nich byl i nejznámější no- vobydžovský hokejista čtyřicátých let, brankář Zdeněk Jarkovský.

Z tehdejšího SK Nový Bydžov pře- stoupil do jednoho z nejslavnějších pražských hokejových klubů, I. ČLTK. Svými výkony v dresu tohoto klubu brzo upoutal pozornost trenéra ná- rodního mužstva ČSR Matěje Bucknu.

Zdeněk Jarkovský byl členem re- prezentačního hokejového mužstva ČSR, které v r. 1947 získalo na MS v Praze historický první titul mistrů světa. Ve svých 28 letech patřil mezi tehdejší brankářské hvězdy, jako byl např. ing. Bóza Modrý, Jirka a Tesař.

Začátkem roku 1948 se zúčastnil i V. zimních olympijských her ve Sv.

Mořici, odkud si přivezl stříbrnou medaili za 2. místo za Kanadou a ob- hájený titul mistrů Evropy.

Před 45 lety, 8. listopadu 1948, vzlétlo z francouzského letiště Le Bourget dvoumotorové letadlo typu Beachkraft. Jeho posádku tvořila část reprezentačního hokejového mužstva ČSR, Zdeněk Jarkovský (brankář I. ČLTK Praha), Miroslav Pokorný, Ka- rel Stibor, Vilibald Štovík, Ladislav Troják (obránci a útočníci LTC Pra- ha) a Zdeněk Švarc (obránce HC Sta- dion Praha).

V rámci přípravy na MS 1949 ve Stockholmu letěli do Londýna k zá- pasu s anglickým klubem Wembley Lions.

Ale přes kanál La Manche se už nikdy nedostali... Letadlo zmizelo a pátrání po něm bylo bezvysledné. Dodnes nikdo neví, kde našli svůj hrob.

Tradice ledního hokeje však po- kračovala v Novém Bydžově dále. Po sjednocení tělovýchovného hnutí po roce 1948 se lední hokej začlenil pod TJ Jiskru Nový Bydžov. Pamětníci si jistě vzpomenu na červené hokejo- vé svetry s třemi bílými příčnými pruhy na rukávech a přes prsa

s modrým trojúhelníkovým znakem TJ Jiskra Nový Bydžov.

Každý, kdo se jakkoliv podílel na přípravě provozu a udržování přírod- ní ledové plochy, jistě potvrdí, o jak namáhavou a nejistou záležitost se v našich klimatických podmínkách jedná.

Nastříkáním ledové vrstvy na antu- kové podloží značně trpí i podklad tenisových kurtů. A tak v nastupují- cí éře zimních stadiónů s umělou le- dovou plochou došlo i k útlumu led- ního hokeje v Novém Bydžově.

V 60. letech se proto přeneslo tě- žiště tohoto sportu do okolních obcí, zejména do Sokola Skochovice a do Slavoje Skřivany.

V roce 1971 se několika zapáleným nadšencům ledního hokeje z Jabloneckých sklárů podařilo vzkrusit no- vobydžovskou hokejovou tradici. Na přírodním ledě ve Skřivanech a ve Skochovicích sehráli řadu přátel- ských utkání s různými soupeři. Je- jich příklad vedl ke vzniku hokejo- vých mužstev v tehdejší ZAZ (1972) a OSP Nový Bydžov (1973). Zapálení a nadšení těchto novodobých průkop- níků ledního hokeje v Novém Byd- žově vedlo i k podání oficiálního ná-

vrhu na MěstNV v Novém Bydžově na vybudování zimního stadiónu s přírodním ledem. Tento záměr se však naštěstí, i přes některá přípravná jednání, nepodařilo nikdy realizovat.

Vzhledem k nepříznivému počasí se sportovní činnost těchto oddílů neregistrovaných hráčů stále více přenášela na zimní stadióny s umělou ledovou plochou, ať již na zimní stadión v Hradci Králové, Nymburce, Poděbradech, atd. Od sezóny 1972/73 se pak každoročně účastnilo mužstvo OSP Nový Bydžov hokejového turnaje neregistrovaných hráčů pořádaného Okresní odborovou radou v Hradci Králové, který se hrál na tamním zimním stadiónu. Tento turnaj postupně přerostl v celookresní odborovou ligu a hraje se v podstatě dodnes. O rok později se tohoto turnaje začalo zúčastňovat i mužstvo ZAZ Nový Bydžov.

V roce 1977 byla v rámci akce „Z“ zahájena v Novém Bydžově výstavba zimního stadiónu s umělou lední plochou. Jako staveniště byl vybrán pozemek bývalého parku a městských koupadel. Zimní stadión byl uveden do provozu 23. 12. 1979. První hokejové utkání zde sehrála 6. 1. 1980 mužstva OSP Nový Bydžov a Jablonckých sklárů Nový Bydžov. Otevření tohoto sportovního zařízení vyvolalo v široké veřejnosti nebývalý zájem o lední hokej.

Již v první sezóně zimního stadiónu byla založena tradice hokejových turnajů neregistrovaných hráčů, tehdy pod politicky motivovaným názvem Pohár Vítězného února. Hned v prvním ročníku tohoto turnaje startovalo 10 mužstev z Nového Bydžova a jeho okolí. Vítězem turnaje se stalo zcela suverénně mužstvo OSP Nový Bydžov. Tento turnaj se hraje pod různými názvy v podstatě až do současnosti, vždy na závěr celé hokejové sezóny.

Vzhledem ke stále rostoucímu počtu mužstev ledního hokeje byla od sezóny 1986/87 vytvořena obdoba odborářské soutěže v Hradci Králové, tzv. Odborářská liga. Této soutěže se v průměru zúčastňuje okolo 10—12 mužstev neregistrovaných hráčů.

Dosavadními vítězi jednotlivých ročníků Odborářské ligy se stala mužstva:

- I. ročník 1986/87 JZD Sloveč
- II. ročník 1987/88 JZD Sloveč
- III. ročník 1988/89 ZAZ Nový Bydžov
- IV. ročník 1989/90 ZAZ Nový Bydžov
- V. ročník 1990/91 ZAZ Nový Bydžov
- VI. ročník 1991/92 Tanex Nový Bydžov (ZAZ)
- VII. ročník 1992/93 HC Dobrá Voda

Zcela paradoxně tak vyznívá skutečnost, že se v našem městě i přes nesporně bohatou hokejovou tradici a existenci zimního stadiónu s umělou ledovou plochou řadu let nehrála žádná oficiální mistrovská soutěž ČSLH. Výjimku tvoří pouze mužstvo OSP Nový Bydžov, hrající pod hlavič-

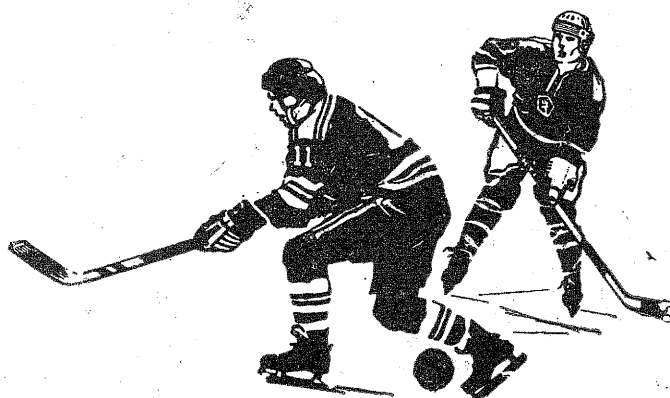
kou OSP Hradec Králové, které na přelomu 70.—80. let hrálo cca 2 roky mistrovskou regionální soutěž východních Čech. Toto mužstvo přešlo později pod patronaci JZD Nový Bydžov, kde po cca 2 letech ukončilo svoji činnost.

Vznik hokejového oddílu STADION Nový Bydžov je tedy dalším pokusem navázat na bohatou tradici ledního hokeje v našem městě.

Přes všechny problémy, umocněné i současnou nepříznivou ekonomickou situací, věříme, že se nám i v letošní, v pořadí třetí hokejové sezóně, podaří navázat na hokejové úspěchy minulých let.

St. Horák

Výkonný výbor oddílu ledního hokeje STADION Nový Bydžov se obrací na všechny současné i bývalé hráče a příznivce ledního hokeje a na všechny pamětníky s prosbou o laskavé zapůjčení všech dostupných materiálů, fotografií a dokladů o novobydžovském hokeji.

ROZPIS

mistrovských utkání regionální soutěže dospělých — skupina SEVER

Kolo	Datum	Den		Začátek/ZS
1.	5. 12. 1993	ne	Dvůr Králové — Nový Bydžov	17.00/DK
2.	9. 12. 1993	čt	Nový Bydžov — Dlouhoňovice	18.00/NB
3.	12. 12. 1993	ne	Nová Paka — Nový Bydžov	17.00/NP
4.	16. 12. 1993	čt	Nový Bydžov — Semechnice	18.00/NB
5.	19. 12. 1993	ne	Lomnice n. P. — Nový Bydžov	17.00/LO
6.	26. 12. 1993	ne	Čestice — Nový Bydžov	17.00/TR
7.	2. 1. 1994	ne	Nový Bydžov — Žamberk	17.00/NB
8.	6. 1. 1994	čt	Opočno — Nový Bydžov	18.30/O
9.	9. 1. 1994	ne	Nový Bydžov — Hronov	17.00/NB
10.	16. 1. 1994	ne	Nový Bydžov — Dvůr Králové	17.00/NB
11.	21. 1. 1994	pá	Dlouhoňovice — Nový Bydžov	19.30/CO
12.	23. 1. 1994	ne	Nový Bydžov — Nová Paka	17.00/NB
13.	27. 1. 1994	čt	Semechnice — Nový Bydžov	18.30/O
14.	30. 1. 1994	ne	Nový Bydžov — Lomnice n. P.	17.00/NB
15.	3. 2. 1994	čt	Nový Bydžov — Čestice	18.00/NB
16.	4. 2. 1994	pá	Žamberk — Nový Bydžov	19.30/CO
17.	10. 2. 1994	čt	Nový Bydžov — Opočno	18.00/NB
18.	13. 2. 1994	ne	Hronov — Nový Bydžov	16.30/HR

Upozornění!

Přesný čas odjezdů autobusů k mistrovským utkáním na hřiště soupeřů bude vyvěšen na zimním stadiónu v Novém Bydžově. Jízdné pro fanoušky a příznivce bylo stanoveno na 10,— Kč/osoba.

Ty ptáš se, zdali půjdu alejí...

Tak zazněl počátek Malátovy písně přesně v 18.00 hodin v nedělním podvečeru dne 21. listopadu 1993 ve velkém sále sokolovny. To proto, aby jednak zahájil další koncert v rámci oslav 150. výročí narozenin Jana Maláta, jednak jako úvod recitálu zasloužilého umělce Jiřího Zahradníčka, našeho rodáka. Oslavil v něm své sedmdesátiny, hlavně však 55 let úspěšné dráhy operního tenora, který českou pěveckou školu proslavil na mnoha zahraničních operních a koncertních pódii.

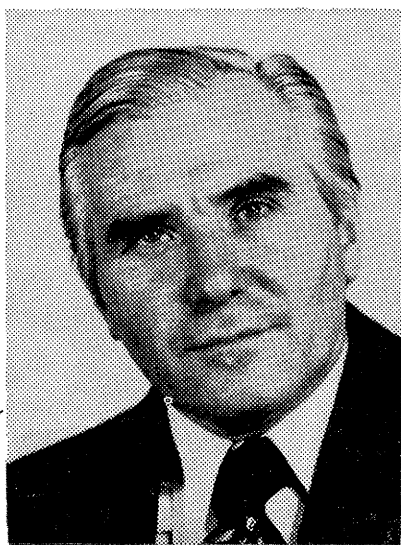
Je rozeným Bydžovákem, jeho otec byl městským strážníkem. Jiří od klukovských let rád zpíval, měl malou harmoničku, na kterou se doprovázel, a když pak vyšel školu, zkoušel to už i s tanečními orchestry. To mu však nestačilo, rozhodl se věnovat zpěvu opravdu; proto se objevil ve sboru opery v Liberci a tam to všechno začalo. Ale o tom všem už jsme zde ve zpravodaji psali. Věnujme se proto jeho recitálu.

Nebyl sám, přivezl si s sebou vydatnou pomoc, sopranistku Jitku Soběhartovou, basistu Dalibora Jedličku a dirigenta-doprovazeče Jaromíra Šalamouna, všechno přední členy opery Národního divadla v Praze. Na přání oslavence pak celý koncert uváděl jeho celoživotní kamarád Zdeněk Smutný.

Naši vzácní hosté se hned od počátku, jak se říká, „do toho dali“. Všichni tři se podělili o nejkrásnější pasáže z Dvořákovy „Rusalky“. Vodník p. Jedlička varoval Rusalku před lidskou zradou, ona pak sama si vyzpívala krásnou árii o měsíčku na nebi hlubokém a princ jí zazpíval o tom, jaká je vidina krásná, přesladká. To přivedlo přítomné publikum do pravé koncertní nálady, a proto všechny další perly naší i světové operní tvorby, které toho večera zazněly, byly vždy přijímány bouřlivým potleskem jako dík za mistrovské árie.

A bylo po celý večer čemu naslouchat. Hned po Rusalku přednesla pí Soběhartová slavnou árii z Pucciniho „Toscy“ a Jiří Zahradníček si vybral dona Joseho z Bizetovy „Carmen“. Po krátkém odpočinku začala druhá —

populární část koncertu. Ta animovala všechno přítomné obecenstvo (a bylo ho, až na několik prázdných sedadel, plný sál) ke stále většímu potlesku. Přítomní umělci vycítili velmi dobře, že zpívají vyspělému koncertnímu publiku, a proto se předháněli ve svých vystoupeních, aby přinesli na jeviště opravdové perly světového interpretačního umění. P. Dalibor Jedlička proto ze svého repertoáru sáhl po vzácném, dnes neprávem

opomíjeném autoru, Paulu Linkem. Píseň z jeho operety „V říši Indrově“, kterou český divák zná podle písně „Prožil jsem pohádku krásnou...“, byla odměněna vděčným bouřlivým potleskem a p. Jedlička se musel několikrát děkovat, což ostatně čekalo i ostatní interprety.

Pak přišel na řadu opět Jiří Zahradníček a Franz Lehár s jeho málo známou operetou (jedna z prvních) „Fredericou“. Ihned potom přišel ke cti další Lehár a pí Soběhartová svým nádherným sopránem uvedla Annu Elizy z operety „Paganini“. Ale to už pan Jedlička se připravoval na své muzikálové vystoupení a přišel s populární písní „My Fair Lady“, a sice Tichou ulicí... A pak už chy-

bělo jen to, aby se naši hosté spojili v dueta. A stálo to za to. Jiří Zahradníček s pí Soběhartovou přednesli nejhezčí dueto z „Paganiniho“ — Nikdo v celém světě snad —, a aby pohár krásy byl naplněn, přišli oba muži, aby Kecal nabídl Jenikovi výhodné vdavky s dívkou, která má dukáty. A pak se strhl nekonečný potlesk jako dík za mimořádný zážitek. Když se moderátorovi večera podařilo jakž takž potlesk na chvíli utišit, přišlo vyjádření toho, proč vlastně tento krásný večer vznikl.

Přišel starosta města p. Karel Šprinc, aby jménem bydžovských občanů poděkoval Jiřímu Zahradníčkovi za celoživotní dílo na poli operního zpěvu a za to, že se vždycky hrdě hlásil k tomu, že je Bydžovák, ať to bylo kdekoliv, kde slavil úspěchy na operní scéně nebo koncertním pódium. Bydžovské publikum poděkovalo také všem ostatním hostům — nutno vyzvednout také perfektní práci korepetitora p. Jaromíra Šalamouna. To nebyly doprovody, to byl čtvrtý člen tohoto vynikajícího kvarteta. Květinové dary města, TJ Sokol a rodiny Jiřího Zahradníčka pak zakrývaly šťastnou, skromnou, v tu chvíli však hluboce dojatou tvář našeho rodáka.

A protože publikum se nehýbalo ze svých míst, umělci odložili své květinové dary a každý přidal dle své chuti jako něco „na přilepšenou“. A opět to stálo za to. Byl na pořadu Hašler, Lehár a celý večer zakončil Jiří Zahradníček případnou písní „Můj rodný kraj“ od Romana Blahníka.

Tak skončil krásný večer, plný hudebních zážitků, pro nás přítomné nezapomenutelných. A pokud snad někteří z vás máte dotazy, zda se něco podobného bude v dohledné době opakovat, musíme vás, bohužel, zklamat — nebude. Chyběli jste tam, naše vina to není a takový zážitek se nerodí každým dnem, nemůže být součástí našeho každodenního života. Takové chvílky nám jen náš život krásní, povznášejí nás z toho pozemského tam do toho krásného a jako takové je nutné je přijímat a těšit se na ně.

Z. S.

BONI PUERI PŘIVEZLI BYDŽOVÁKŮM VÁNOČNÍ DÁREK

Bylo to sice plných 14 dnů před vánočními svátky, ale vzpomínka na večer dne 12. prosince v bydžovské sokolovně bude jistě živá ještě o vácích.

Na závěr kulturního roku se totiž podařilo vzdělávacímu odboru Sokola získat na vánoční koncert jeden z nejlepších světových chlapeckých

pěveckých sborů BONI PUERI. Ti se na svůj koncert do Bydžova řádně „vyzbrojili“ a přivezli s sebou celkem 13 premiérových čísel svého nového programu. Bylo tedy po celý večer čemu naslouchat.

Už úvodní skladba — gregoriánský chorál z 15. století „Pozorujtěž mne dí Pán“, podaná v sugestivním pro-

vedení starších chlapců ze sboru v mnišských kutnách a v prostředí zatemnělého sálu, vnesla do hlediště pravou předvánoční náladu. Pak se na jeviště bydžovské sokolovny doslova přihnul celý soubor, vítaný potleskem naplněného hlediště a brilantně přednesl chorál J. C. Vodňanského „Favete linquis singuli“. A jak

se na řádný vánoční koncert patří, přišly na pořad dva staré vánoční madrigaly, a sice Lottiho „Regina coeli“ a Scarlattiho „Iste confessor“. Už po několika těchto úvodních číslech bylo jasné, že si přijdou na své i ti nejnáročnější diváci. To vystihl i sbormistr našich hostů, a proto zařadil hned část Pergolesiho „Stabat mater“ i s patričním sólem. Aby BONI PUERI dokázali, že nejen dobře zpívají, ale že mají mezi sebou i instrumentální sólisty, přišel člen sboru Tomáš Karásek a přednesl bezchybně své klarinetové sólo. Veliký ohlas v hledišti mělo provedení jedné části z Dvořákovy cyklu „V přírodě“, a sice „Napadly písničky“ na text Vítězslava Háška. Vyvrcholením první části programu bylo provedení dvou částí — Gloria a Agnus dei — ze slavné latinské korunovační mše W. A. Mozarta, ve které plně vyniklo zralé muzikanství našich milých hostů.

Po krátkém odpočinku pak přišla na řadu druhá, populárnější část koncertu. Hned v úvodu se na jevišti nahnul sbor tak, jak má nastudováno pro své účinkování v opeře CARMEN, a přednesli sbor chlapců z této opery.

Bouřlivým potleskem po každé písni byli chlapci odměněni po provedení tří lidových písní — Dolina, dolina, Jede sedlák a Prší, prší. A pak přišla na řadu velká premiéra — výběr nejkrásnějších českých vánočních koledí. Ale to už také nastoupila instrumentální skupina souboru. Ta napomohla pestrosti uvedených koledí, a proto

celé provedení tohoto cyklu bylo opravdovým posluchačským zážitkem. Po krátkém proslovu sbormistra profesora Pavla Horáka, který vzpomněl svých účastí na Malátových Bydžovech, přišel závěr celého večera — opět sugestivní — do sešereleho sálu, kde dominoval pouze osvětlený vánoční stromeček, se velebně nesla snad nejpopulárnější vánoční píseň „Tichá noc“, brilantně zazpívaná našimi milými hosty. Nutno vzpomenout ještě jeden fakt. Celý večer doprovázel suverénním způsobem ředitel ZUŠ v Letohradě a klavírista sboru BONI PUERI p. František Vaníček, který je také jedním z našich mladých vynikajících varhaníků a stipendistou firmy YAMAHA.

S posledními tóny písně „Tichá noc“ se rozburácel potlesk naplněného hlediště a diváci si vynutili ještě jeden přídavek.

Co říci na závěr k tomuto večeru? Bylo to vyvrcholení společenských večerů v naší sokolovně, ve kterých se po celého půl roku střídaly všechny žánry hudebního umění. Ovšem uskutečnit tak náročný umělecký zámer by nebylo možné bez pochopení bydžovských podniků a podnikatelů, kteří dle svých možností sponzorsky podpořili uskutečnění tohoto koncertu. Jsou to:

BANOP, a. s., EPRON, prodej, oprava a rev. el. zařízení, FILIPOVA květinová síň, podnikatelé J. HONS a J. NECHUTOVÁ, stavebniny a paliva, firma LANGR a VANÍČEK, elektrozávod, PROMIL, a. s., SALAVOVO řeznictví a

uzenářství a STAVOTERM, podn. Stan. Miška. Ještě jednou srdečný dík za pochopení našich snah.

A nakonec jedno poděkování, které nutno vyzvednout. Při náboru uvedeného koncertu jsme se setkali s nevšedním pochopením u ředitelství všech bydžovských škol, jejichž učitelské a profesorské sbory se hromadně účastnily vánočního koncertu, ale které také zajišťovaly nábor i mezi žactvem. To činilo značnou část publika při tomto koncertě. Vedení škol tak dokázalo, že s výchovou mládeže to myslí opravdu vážně, a školáckové pak se na místě přesvědčili, že volný čas je možno trávit také jinak, než jak je u mnohých z nich zvykem, a že právě sbor BONI PUERI může pro ně být zářným příkladem toho, jak cílevědomá práce, sebezapření a příkladná píle mohou vést k uvedeným výsledkům.

A nyní vyjádření vedoucího sboru BONI PUERI. „Byl jsem dříve hostem Malátových Bydžovů, pamatuji se na vyspělé bydžovské publikum a věřím, že se budeme moci někdy zase Malátova Bydžova účastnit.“

Na závěr, milí Bydžováci, chceme vám všem, kteří jste nám po celý rok zůstávali věrní návštěvníky našich kulturních akcí, popřát vánoční svátky dle vašich tajných přání, plné zdraví, pracovní elán, radost ze svých dětí a radostné shledání s vámi se všemi při našich dalších kulturních akcích v naší sokolovně v roce 1994.

TJ Sokol Nový Bydžov

Sletové závody žactva v Chrudimi

V neděli dne 5. prosince 1993 se uskutečnily závody žactva na nářadí, které pořádala Česká obec sokolská v rámci XII. všesokolského sletu a pověřila uspořádáním Tělocvičnou jednotu Sokol v Chrudimi. Ta uspořádala závody jednak v chrudimské sokolovně, kde závodili žáci, jednak ve sportovní hale, kde závodily začky. Chrudimská jednota se zhostila svého úkolu výtečně, a tak závody dostaly náboj velkého zájmu ve sportovní gymnastice, které tak dobře známe ze sportovních přenosů z televizní obrazovky. Ovšem k dobré atmosféře závodu pomohla značná účast závodících a jejich překvapující vysoká úroveň, která v poslední době zaznamenala vzestup. Zvláště děvčata udivovala svými pěknými výkony obecně; jejich značná účast na závodech dokazovala, že o sportovní gymnastiku netřeba mít v Sokole obavu.

Samozřejmě v tak velkém závodě nemohli chybět ani žáci Sokola Nový Bydžov. Hoši, kteří již prošli několika závody v Hradci Králové a Par-

dubicích, sice pilně nacvičují svoji skladbu na XII. všesokolský slet, ale připravili se také na sletové závody v Chrudimi. Žáci M. Nezkusil, M. Schnabel, M. Spejchal, J. Hladík, V. Hladík, J. Weiss a M. Pavelka utvořili dvě družstva, L. Smadiš pak závodil v soutěži jednotlivců. A nevedl si špatně. Obsadil v kategorii mladších žáků 3. místo. Družstva se pak umístila v silné konkurenci starších žáků na 4. a 5. místě. V první desítce závodníků - jednotlivců se umístili v pořadí M. Pavelka, M. Nezkusil a M. Schnabel.

Naši žáci v tak náročném závodě rozhodně neklamali a potvrdili stále stoupající úroveň sportovní gymnastiky, která měla v našem městě v minulosti vysokou úroveň.

Lze si jen přát, aby dosud nejednotné síly ve cvičení, a to nejen u mládeže, se spojily a vytvořily silnou tělovýchovnou základnu a přispěly tak ke zdaru XII. všesokolského sletu.

M. P.

NABÍDKA

pro 8—10leté děti, které chtějí hrát tenis a nevědí, jak na to. Přijďte mezi nás ve středu dne 5. a 12. ledna 1994 v 16.00 hodin do nové sokolovny.

PENÍZE LEŽÍ NA NÁMĚSTÍ!

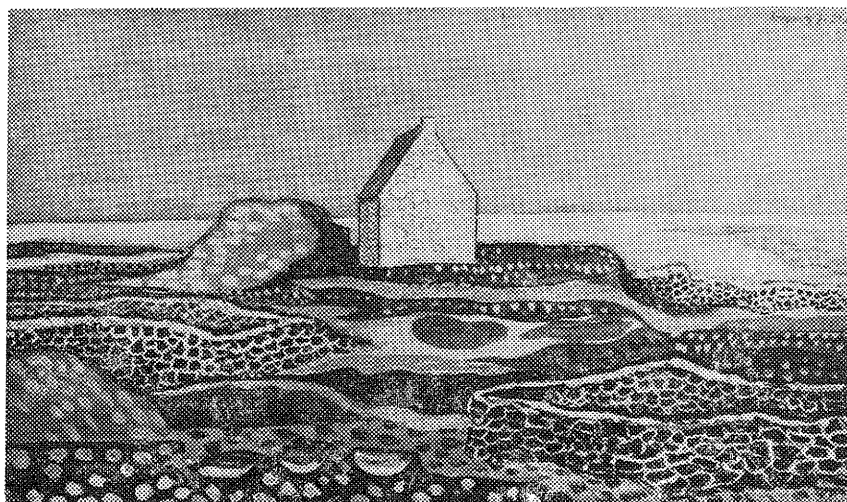
Zájemci o prevozování parkoviště na náměstí hlase se na radnici u tajemníka městského úřadu.

DALŠÍ KLENOT MEZI OBRAZY

Při příležitosti vernisáže pamětní síně profesora Bohumíra Nevyjela darovala paní Marie Alžběta Nováková-Nevyjelová našemu muzeu další vzácné umělecké dílo — obraz Jana Zrzavého (1890 — 1977) „Domek na Ile de Sein“ (1890 — 1977). Rozměry nevelká malba temperou na překližce z 21. 8. 1934 patří v umělcově tvorbě k jednomu z klíčových děl z oblasti Bretaně. Jde o první ze tří děl stejného námětu — druhý obraz je v současné době ve Východočeské galerii v Pardubicích a třetí v Národní galerii v Praze.

Muzeu darovaný obraz byl poprvé vystaven na výstavě Umělecké besedy v Alšově síni v Praze od 9. 12. 1934 do 13. 1. 1935 (č. kat. 13) a zde byl dávkyní zakoupen za 1.900,— Kč do soukromé sbírky. Odtud byl ještě zapůjčen na další výstavu Umělecké besedy v Obecním domě hlavního města Prahy, která se konala v březnu 1940 (č. kat. 121). Reprodukci obrazu přinesl časopis Život, list pro výtvarnou práci a uměleckou kulturu, 13. ročník, 1935, č. 3, s. 49 dole (zde je chybně uvedeno, že jde o olej).

V citovaném čísle časopisu jsou také uveřejněny dva články, věnované současné tvorbě Jana Zrzavého. V článku „Jan Zrzavý o svém díle“ (předneseno v čl. rozhlasu dne 15. 12. 1934) autor mimo jiné říká: „Na mých posledních obrazech z Ile de Sein je jeden nový rys, který do nedávna v mé malbě se neobjevoval: přínos reality a rukopis štětky. Tohoto zesílení reality by nebylo, kdybych byl nepobyl v létě na Ile de Sein. — Za svého desetiletého pobytu v Paříži při jednom zájezdu do Bretaně objevil jsem tento malý, nízký a krivolaký, daleko do Oceánu vysunutý ostrov, složený z kamení a oblázků, davné pohřebiště druidů a sídlo věštkyň, tak nízký, že sotva z moře vyčnívá a jemuž každé zimy hrozí zaplavení a smetení rozrušeným Oceánem. Tomu, kdo jej neviděl, mohou se tyto moje obrazy zdát fantastickými a vymyšlenými. Není však tomu tak, Ile de Sein takový jest, a právě tomu děkuji, že jsem mohl do jeho obrazů přibrat reality, aniž bych slevil ze svého dosavadního pojetí obrazového a vytváření formy. . . . — A ta ubohá políčka za městečkem, velká jako

Jan Zrzavý — Domek na Ile de Sein I, 1934, tempera na překližce

Foto J. Prokop

dlaň a ohrazená zdmi z narovnaných velikých oblázků, aby je vichry neroznesly a moře nespálchlo, i ta jsou taková, namaloval jsem je tváří v tvář přírodě, bez přebásnění a zkrášlování. Ale i na tomto ztraceném a přesmutném ostrůvku jsou jasné sváteční dny, na jaře nebo po dešti, kdy slunce rozsvítí jeho truchlivou běl a šed a zazáří něžnou zelení podušek drobných mechovitých trávniček, zachycených tu a tam ve spárách skalnatých ploch, a pokornou bledou modří a žlutí skromných květin, tak jiných než všude jinde.“ (Str. 40 a 43.)

Známý italský malíř Giorgio de Chirico (1888 — 1978) tehdy o Janu Zrzavém kromě jiného napsal: „Zrzavý interpretuje absolutní samotu jak duše lidské, tak přírody. Tuto samotu oživuje zázračně nejvzrušivějšími prvky barvy a kresby; jedna i druhá jsou v něm tak bohaty a odstíněny, že nahrazují v krajině to, čím jsou v životě všech lidí bolesti a radost. V jeho Bretagni je zvláštní výmluvnost, zcela orchestrální, téměř hudba hmoty, se svými 'vůdčími motivy' slavnostní symfonie, jak ji vidíme v různých temperách z Ile de Sein,

v nichž se vyvine crescendo z hadovitě se vinoucích zdí tak, že vzpomínám na melodické hexametry Ovidia z Metamorfos. Tento ovidiovský duch přírody stále proměnlivě — stromu, který splývá s řekou, kamene, který se mění ve zvíře, moře, které se stává zrcadlem — proniká krajinami tohoto malíře, slovanského a latinského zároveň, díky oněm zázrakům, které se občas stávají v umění. Kdybych měl definovat — a to souhrnně — malbu Zrzavého, řekl bych, že je mágem téže světelné magičnosti jako Ovidius. Mluvím o určité realitě magické, která podle mého názoru dnes zabírá do svých mystérijských závojů nejlepší umělce naší doby, ať jsou to myslitelé, básníci či malíři.“ (Str. 38.)

Po třiapadesáti letech od posledního vystavení v Obecním domě hlavního města Prahy se milovníci a příznivci díla Jana Zrzavého mohou znovu obdivovat „Domku na Ile de Sein“, tentokrát v pamětní síni profesora Bohumíra Nevyjela v novobydžovském muzeu. K již vystaveným obrazům z darů paní Marie Alžběty Novákové-Nevyjelové tak přibyl další klenot.

J. P.

M. A. Nováková - Nevyjelová

PROSINEC

*Pros za nás, pros, jen prosbou smrtelníků,
poslední v roce, vypros Štědrý den.
Vypros nám zemi bez válek a vzlyků
a nový rok, jenž lásce zaslíben.*

LÁSKA

*Střízliví láskou
košatíme
jak lípa rodná,
opili láskou
vypíjíme
druh druhá do dna.*

POSLUŠNOST

*Poslušnost
slouží,
posluhuje,
přisluhuje,
usluhuje.
Slouží,
ale nevyslouží.*

SOS SARAJEVO

Nikdo asi nemá válku rád. Je zlá. Zlá nejen k těm dospělým, kteří ji vyvolali, ale i k těm bezbranným, k dětem. Válka v bývalé Jugoslávii je toho hrůzným příkladem. Děti Základní školy v Karlově ulici z Nového Bydžova se rozhodly uspořádat sbírku na pomoc dětem v Sarajevu a začaly před týdnem sbírat miminům v Sarajevu na Sunar. Nebyla to součást „Kdo víc“, ale akce „Pomoz, kdo můžeš a kolik můžeš!“. Vždyť i ten nejmenší peníz, daný podle možnosti a s vědomím, že je to pomoc někomu potřebnému, má cenu zlata.

Výsledek byl ohromující. Sbírká přinesla na konto SOS Sarajevo 6 976,— Kč. A tak bylo posláno do Sarajeva 140 krabic Sunaru. Patří vám všem dík, naši milí žáci i rodiče. Jsme si vědomi, že bez vás by sbírka nemohla proběhnout.

Může nás těšit, že ta trocha tepla z našeho srdce zachrání v tuhé zimě několika miminům život. Vám tedy díky!

A vám mimina: „Dobrou chuť!“.

Karel Bodešínský,
ZŠ Karlova ul., Nový Bydžov

MÍSTNÍ VÝROČÍ V ROCE 1994

6. 1. 1569	— 425 let	— podepsána smlouva o výkupu města z poddanství — Nový Bydžov se stal královským věnným městem
20. 2. 1974	— 20 let	— vyšlo 1. číslo Novobydžovského zpravodaje
21. 6. 1869	— 125 let	— oznámení městské radě o založení „Tělocvičného spolku spojeného se sborem hasičským“
29. 6. —		
15. 7. 1934	— 60 let	— ve městě se konala velká výstava kraje novobydžovského
5. 9. 1944	— 50 let	— v Mnichově byl popraven novobydžovský rodák Josef Skořepa, „táta“ spoluvězňů v pražské věznici na Pankráci
7. 9. —		
9. 9. 1884	— 110 let	— první krajská hospodářská a průmyslová výstava v Novém Bydžově
17. 9. 1879	— 115 let	— zemřel v Táboře novobydžovský rodák Josef Němec, manžel spisovatelky Boženy Němcové
27. 9. 1784	— 210 let	— císař Josef II. vydal dekret k přemístění úřadu kraje Bydžovského z Nového Bydžova do Jičína
12. 10. 1924	— 70 let	— otevřeno Městské Jiráskovo divadlo slavnostním představením Tylova Strakonického dudáka
14. 12. 1884	— 110 let	— otevřena dvouletá zimní hospodářská škola, kterou začala nepřetržitá tradice zemědělského školství v Novém Bydžově

Městská knihovna oznamuje svým čtenářům i ostatním občanům, kteří mají zájem o četbu, že dne 3. 1. 1994 zahájí provoz v nově otevřených prostorách — v Balounkově vile.

Půjčovní doba zůstává nezměněna:

Dospělí: Út: 12.30 — 17.30 hod.

Čt: 8.30 — 11.00 a 12.30 — 17.30 hod.

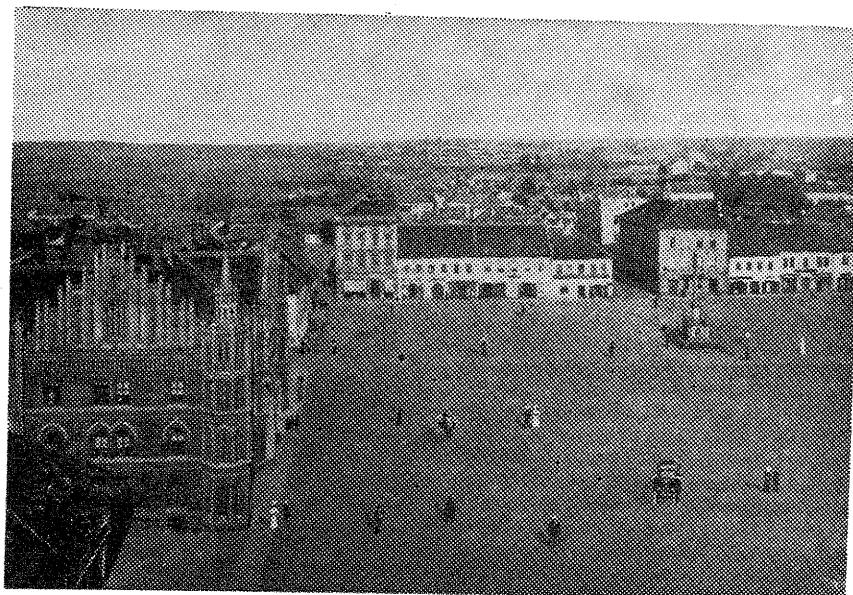
Mládež: Po: 12.30 — 17.30 hod.

St: 12.30 — 17.30 hod.

Na vaši návštěvu se těší pracovnice městské knihovny.

Zajímavosti

ZVĚTŠENÉ NÁMĚSTÍ. Mezi souborem fotografií ze Slavíkova knihkupectví, který muzeu ve třicátých letech věnoval knihkupec Josef Panocha, je i unikátní fotografie s rozsáhlými retušemi. Na snímku pořízeném z věže kostela zmizel v popředí celý blok domů se střechami a volnou plochu oživily přimalované postavy, koňský povoz a automobil. Tento snímek spolu s řadou dalších vzácných fotografií a litografovaných pohlednic si může návštěvník prohlédnout v závěru muzejní expozice v pásmu barevných diapositivů.

Panna Maria Svatohorská

Foto J. Prokop

PŘÍJEMNĚ VÁNOCE

**A MNOHO ÚSPĚCHŮ V NOVÉM ROCE
VŠEM NAŠIM ČTENÁŘŮM!**

REDAKCE

Městská policie v Novém Bydžově i nadále nabízí všem podnikatelům i soukromým osobám možnost zprostředkování montáže elektronického zabezpečovacího zařízení s připojením na PULT CENTRÁLNÍ OCHRANY k ochraně jejich majetku.

Bližší informace je možno získat na telefonním čísle 22 115 nebo přímo osobním jednáním s MP Nový Bydžov.

Naší MATRIKY

NAROZENÍ

- 16. 10. **Diana Lovasová**,
Nový Bydžov, Na Šarlejích 96
- 10. 11. **Roman Řiha**,
Nový Bydžov, Merendní 1882
- 10. 11. **Jan Hanuš**,
Nový Bydžov,
M. Bydžovského 1123
- 13. 11. **Tomáš Nožička**,
Nový Bydžov, Dr. J. Deyla 1823

- 15. 11. **Jiří Modřický**,
Nový Bydžov, Havlíčkova 117
- 21. 11. **Anna Tlaskalová**,
Nový Bydžov, U plovárny 1416
- 22. 11. **Jiří Jebavý**,
Nový Bydžov, Zahradní 432
- 24. 11. **Zdenka Mařítková**,
Nový Bydžov, Revoluční 291
- 27. 11. **Ondřej Málek**,
Nový Bydžov, J. Fučíka 899

SNATKY

- 20. 11. **Emil Jonák**,
Nový Bydžov, Havlíčkova 89
Marie Kubičková,
Pardubice, K blahobytu 2498
- 20. 11. **Jozef Šefčík**,
Nový Bydžov, Na přelízce 121
Věra Jansová,
Nový Bydžov, Na přelízce 121
- 20. 11. **Michal Kutík**,
Nový Bydžov, U plovárny 1422
Erika Sodomková,
Nový Bydžov, Revoluční 116
- 4. 12. **Petr Hercík**,
Nový Bydžov, Sportovní 413
Dana Rudolfová,
Nový Bydžov, Metličanská 1088
- 4. 12. **Martin Pošík**,
Smidary 75
Marcela Hájková,
Nový Bydžov, Nová 1940

ÚMRTÍ

- 21. 10. **Hilda Drahovzalová**, 82 let
Nový Bydžov, Brigádníků 835
- 4. 11. **Božena Jindráčková**, 59 let
Nový Bydžov, Dukelská 1410
- 14. 11. **Josef Janeček**, 69 let
Nový Bydžov, Vysočany 59
- 22. 11. **Božena Klazarová**, 78 let
Nový Bydžov, J. Fučíka 894

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává Městský úřad v Novém Bydžově pravidelně - jednou za dva měsíce. Odpovědný redaktor Jaroslav Prokop.

Adresa redakce: Městský úřad, 504 01 Nový Bydžov, tel. 23011.

Povoleno OK ONV v Hradci Králové pod čj. 2/88. Tiskne V. & A. Janata, Nový Bydžov. Náklad 1000 výtisků. Mimobydžovským zájemcům zasíláme časopis poštou.

Cena jednoho čísla 5,— Kč.

Uzávěrka příštího čísla 4. 2. 1994.